

□□□ □□□ □□□ □□ □□ □□□ □

□□□□ □□□□ □ □□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□ SQ6R

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□1
□□□□□□□□□□1 □□□□□□□□2567

□□ □□□□ □
□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□□□
□ □□□□□ □□□

□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

ในสังคมโลกปัจจุบัน
การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน

ระบบการศึกษาของไทยจัดให้ภาษาอังกฤษอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่นักเรียนจะต้องเรียนตลอดหลักสูตร
เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา
การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ
การสร้างความสำเร็จเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก

ตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก
นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือของประเทศต่าง ๆ
ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น

รวมทั้งความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม
ขนบธรรมเนียมประเพณี มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ
(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 26) เช่นเดียวกับสุพัตรา มุลละออง
(2558: 29) ได้กล่าวว่า

ผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วย่อม
ที่จะได้เปรียบมากกว่าผู้อื่นในเรื่องของการติดต่อสื่อสาร
และจะได้รับโอกาสในการทำงานมากขึ้น

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนทุกคน
โดยผู้เรียนจะต้องมีการฝึกทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ
ประกอบด้วย ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
ดังที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551
ได้กำหนดไว้ให้ผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ
ทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ซึ่งได้สอดคล้องกับแนวคิดของ Paulston and Bruder (1976: 157) ที่กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษมุ่งส่งเสริมให้เกิดทักษะทั้ง 4 ด้าน

แต่ทักษะการอ่านในภาษาอังกฤษถือว่าเป็นทักษะที่มีความสำคัญที่สุดสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ มากกว่าทักษะอื่น ๆ เพราะการอ่านเป็นการแสวงหาความรู้และข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาเล่าเรียน ในระดับที่สูงขึ้น ดังที่ Rivers

ได้ชี้ให้เห็นถึงคุณค่าของทักษะการอ่าน ว่าเป็นทักษะที่สำคัญทางการเรียนรู้ สามารถเพิ่มพูนความรู้ของตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Hallie Kay Yopp & Ruth Helen Yopp (1996: 78) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่ช่วยพัฒนาทางด้านบุคคล ช่วยเสริมสร้างประสบการณ์และการพัฒนาตนเองในการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งการอ่านเป็นวิธีการที่สะดวก มีประสิทธิภาพ ช่วยสร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิต อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทางด้านสติปัญญาและให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน (สุพรรณี วราทร, 2545 อ้างถึงในวันเพ็ญ วัฒนานะ, 2557: 76-79)

จากการจัดการเรียนการสอน รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3 (อ22101) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ดังจะเห็นได้จากคะแนนการทำแบบฝึกหัด และ คะแนนสอบ ส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด เนื่องจากผู้เรียนอ่านแล้วไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ อ่านแล้วไม่เข้าใจความหมาย ไม่สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

อาจเพราะผู้เรียนไม่ได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง
 อีกทั้งภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ไม่ค่อยมีโอกาสดูได้ใช้เป็นประจำ
 เพราะสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวย
 รวมไปถึงผู้เรียนไม่รู้หลักในการอ่านเพื่อจับใจความ
 หากผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการอ่านเพื่อจับใจความที่เหมาะสม
 จะทำให้เกิดการพัฒนาในด้านทักษะการอ่าน
 และสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้มากยิ่งขึ้น

เทคนิคการสอนอ่านภาษาอังกฤษ
 ที่พบว่าสามารถช่วยพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน คือ
 เทคนิคการสอนอ่านแบบ SQ3R โดยโรบินสัน (Robinson, 1961:
 29-30) ได้แนะนำไว้ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษว่า
 ผู้เรียนควรเริ่มจากการอ่านเรื่องราวหรือบทอ่านคร่าว ๆ ก่อน
 เพื่อหาประเด็นสำคัญของเนื้อเรื่อง จากนั้นจึงเริ่มตั้งคำถาม
 ซึ่งคำถามดังกล่าวจะต้องเป็นคำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอ
 ยากรู้อยากเห็นและต้องการที่จะหาคำตอบ ซึ่งเบอรัมสเตอร์
 (Burmister, 1978: 14-19) กล่าวว่า เทคนิคการสอนอ่านแบบ
 SQ3R

ทำให้การอ่านเป็นไปอย่างมีจุดหมายและสามารถเข้าใจเรื่องราวไ
 ด์ชัดเจนถูกต้อง โดยขั้นตอนการสอนอ่านแบบ SQ3R
 ตามแนวคิดของโรบินสันนี้

สอดคล้องกับแนวคิดของคานาเวนและเฮชแมน (Canavan &
 Hechman, 1966: 38) ที่ได้กล่าวถึงวิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R
 ว่ามีขั้นตอน 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) S (survey)
 การสำรวจบทอ่านอย่างคร่าว ๆ
 โดยวิธีกวาดสายตาเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง 2) Q (question)
 ผู้เรียนตั้งคำถามจากบทอ่าน 3) R (Read)
 อ่านเรื่องอย่างรอบคอบเพื่อทำความเข้าใจ

และจับประเด็นที่สำคัญเพื่อหาคำถามจากบทอ่านที่ตั้งไว้ 4) R (Recite) จดจำข้อความที่สำคัญ โดยการจดบันทึก เขียนย่อ หรือขีดเส้นใต้ เพื่อเตือนความจำของตนเอง และ 5) R (Review) ทบทวนเรื่องที่อ่านทั้งหมด

โดยการอ่านคำถามที่ผู้เรียนได้ตั้งไว้และตอบคำถามแต่ละข้อ

ซึ่งเทคนิคการสอนอ่านแบบ SQ3R นั้น

สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อจับใจความของผู้เรียนได้ดีขึ้น

(Wandi Syahfutra, 2017: 133-140)

อีกทั้งเทคนิคการสอนอ่านแบบ SQ3R ยังเป็นเทคนิคที่

ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านได้เป็นอย่างดี

ช่วยให้ผู้เรียนมีกระบวนการขั้นตอนในการอ่าน

สร้างความกระตือรือร้นในการอ่าน

โดยตั้งคำถามและตอบคำถามเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายในการอ่าน

บทอ่าน มีความเข้าใจในเนื้อเรื่องหรือบทอ่านมากขึ้น

ซึ่งนำไปสู่การอ่านที่ประสิทธิภาพของผู้เรียน (พรณิการ์ สมัคร, 2557: 94)

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

เห็นความสำคัญและมีความสนใจศึกษาการสอนและงานวิจัยเกี่ยว

กับเทคนิคการสอนอ่านแบบ SQ3R และตัดสินใจที่จะนำ

เทคนิคนี้มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ

พื้นฐาน 3 (อ22101)

เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา

2565

โดยเน้นให้ผู้เรียนศึกษาและรู้จักการสรุปเรื่องราวสรุปใจความสำ

คัญ สามารถค้นหาคำตอบที่ต้องการจะหาได้
 ว่าในเรื่องที่กำลังอ่านนั้น มีสิ่งใดที่สำคัญในเรื่องบ้าง
 ซึ่งการฝึกอ่านจับใจความ จะส่งผลให้ผู้เรียน
 สามารถเชื่อมโยงความรู้จากเรื่องที่อ่านมาใช้ในการสื่อสารภาษา
 อังกฤษใน 3 ทักษะที่เหลือได้ ดังนั้น เทคนิคการสอนอ่านแบบ
 SQ3R จึงเป็นแนวทางที่ดีในการพัฒนาทักษะการอ่าน
 จับใจความของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ
 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิค SQ3R
 รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R
 รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)

สมมติฐานในการวิจัย

1.
 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ปีที่ 2 โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4
 (อ22102) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 .05
2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R

รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)
มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยในครงน ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสามัคคีศึกษา อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 104 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยในครงน ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสามัคคีศึกษา อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ตรัง กระบี่ จำนวน 35 คน โดยใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposing Sampling)

2. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เป็นเนื้อหารายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ22102) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มาจากหนังสือเรียน Close up 2 ม.2 ตามกรอบสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้แก่ เรื่องที่ 1 In the extreme!

เรื่องที่ 2 Season and Clothes

เรื่องที่ 3 My family picture

เรื่องที่ 4 What does she look like?

3. ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ใช้เวลา 8 คาบ คาบละ 50 นาที โดยมีรายละเอียด ดังนี้

เรื่องที่ 1 All about me จำนวน 2 คาบ

เรื่องที่ 2 Season and Clothes จำนวน 2 คาบ

เรื่องที่ 3 My family picture จำนวน 2 คาบ

เรื่องที่ 4 What does she look like? จำนวน 2 คาบ

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

4.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4.2.2

ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ** หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2. **การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ3R** หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการสอนนักเรียนตามขั้นตอน ดังนี้ 1) S (survey) การสำรวจบทอ่านอย่างคร่าว ๆ โดยวิธีกวาดสายตาเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง 2) Q (question) ผู้เรียนตั้งคำถามจากบทอ่าน 3) R (Read) อ่านเรื่องอย่างรอบคอบเพื่อทำความเข้าใจ และจับประเด็นที่สำคัญเพื่อหาคำถามจากบทอ่านที่ตั้งไว้ 4) R (Recite) จดจำข้อความที่สำคัญ โดยการจดบันทึก เขียนย่อ หรือขีดเส้นใต้ เพื่อเตือนความจำของตนเอง และ 5) R (Review) ทบทวนเรื่องทั้งที่อ่านทั้งหมด โดยการอ่านคำถามที่ผู้เรียนได้ตั้งไว้และตอบคำถามแต่ละข้อ

3. **นักเรียน** หมายถึง ผู้ที่กำลังเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสามัคคีศึกษา อำเภอยะยง จังหวัดตรัง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่

4. **ความพึงพอใจ** หมายถึง เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้แก่ ความพอใจ
ความสนใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนโดยใช้เทคนิค SQ3R

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปร

ตัวแปร

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ
หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและ โดยใช้เทคนิค SQ3R
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102))

2. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และสร้างเสริมประสบการณ์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้บรรลุผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวัง

3. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอน ผู้ที่สนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ3R นำไปใช้ในการพัฒนาความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ22102) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสามัคคีศึกษา ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2564)
2. แนวคิดและทฤษฎีการอ่านจับใจความ
3. แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. ความพึงพอใจ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2564)

ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชี

วิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก

และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรูตามความเหมาะสม

เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก

และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

๓ **ภาษาเพื่อการสื่อสาร** การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

๔ **ภาษาและวัฒนธรรม**
การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

๕ **ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น**
การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

๖ **ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก**
การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

๗ ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำกลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย

ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ

๗ พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ
ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง
ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเอง
พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน
บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ
ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง

๘ พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว
จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์
และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

๙ พูดและทำท่าประกอบ
ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
บอกชื่อและคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง
และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา
เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

๑๐ บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ
และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

๑๑ บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

๑๒ ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

๑๓ ใช้ภาษาต่างประเทศ
เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

๑๔ มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด)
สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน
สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ
ภายในวงคำศัพท์ประมาณ ๓๐๐-๔๕๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

๑๕ ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว
(Simple Sentence)

ในการสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

๓ ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน
อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ
ถูกต้องตามหลักการอ่าน
เลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์
หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ
และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ
และเรื่องเล่า

๔ พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง
คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ
ขอความช่วยเหลือ
ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ
พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว
และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ
ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

๕ พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน
และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ
และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน
พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

๖ ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม
ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่
ของเจ้าของภาษา

เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

๗ บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิด
ต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน
และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและ
ภาษาไทย

เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล
งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

๗ คั่นคว่ำ
รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งกา
รเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

๗ ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ
ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

๗ ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

๗ มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-
เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน
สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ
สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ
ภายในวงคำศัพท์ประมาณ ๑,๐๕๐-๑,๒๐๐ คำ
(คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

๗ ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound
Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

๗ ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง
และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา
นิทาน และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ
สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน

เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน
และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต
่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

๗ สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง
ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว
เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหม
าสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย

ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ
เสนอและให้ความช่วยเหลือ

ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ

พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ
และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับ
เรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์
พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

๓ พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์
ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม
พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ
หัวข้อเรื่องที่ได้อ่านจากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์
ที่อยู่ในความสนใจ

พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์
และเหตุการณ์ พร้อมให้เหตุผลประกอบ

๓ เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง
และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม
และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่
ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา
เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

๓ เปรียบเทียบ
และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียง
ประโยคชนิดต่าง ๆ

และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและ
ภาษาไทย เปรียบเทียบและ

อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่
และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

๗ **ค้นคว้า รวบรวม**
และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

๗
ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

๗ ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

๗ มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ ๒,๑๐๐-๒,๒๕๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

๗ ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

๗ ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน จับใจความสำคัญ

วิเคราะห์ความ สรุปความ ดีความ
และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบ
นเทีงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

๓ สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง
ๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์
ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม
เลือกและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ
พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ
ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือ
สถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล
บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ
และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังแ
ละอ่านอย่างเหมาะสม

พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเ
ี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์
และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

๔ พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์
ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจ
พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ
แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์
และสถานการณ์ตามความสนใจ

พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์
และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก
พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

๕ เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง
และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลา
โอกาสและสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภ
ษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ
และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา

เข้าร่วม
และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

๒
อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค
ข้อความ ลำนวน คำพังเพย สุภาษิต
และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต
ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย
และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

๓ คั่นควา/สืบค้น บันทึก สรุป
และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการ
เรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๑
และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

๓
ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นใน
ในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

๓ ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นควา รวบรวม
วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูล ต่าง ๑
จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๑
ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล
ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ
เป็นภาษาต่างประเทศ

๓ มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-
เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน
สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย
ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว
การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ภายในวงคำศัพท์ประมาณ ๓,๖๐๐-๓,๗๕๐ คำ
(คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

๗
ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน	ต	1.1
เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล		

มาตรฐาน	ต	1.2
มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ		

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน	ต	2.1
เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ		

มาตรฐาน	ต	2.2
เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม		

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน	ต	3.1
ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน		

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1	ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม
----------------------	---

มาตรฐาน

ต

4.2

ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2. แนวคิดและทฤษฎีการอ่านจับใจความ

2.1 ความหมายของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นวิธีการที่ต้องอาศัยทักษะในการอ่านที่มีประสิทธิภาพ

เพื่อให้สามารถรับข้อมูลข่าวสารได้อย่างถูกต้องตรงประเด็น ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

อภิรดี เสนาวิน (2555, หน้า 26)

ให้ความหมายของการอ่านจับใจความว่า หมายถึง
การทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน
โดยการจับประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านให้ได้ว่า
ใจความสำคัญของเรื่องคืออะไร
ผู้เขียนต้องการเสนอเรื่องหรือแนวคิดใดมายังผู้อ่าน
ทั้งนี้ผู้อ่านต้องจับสาระสำคัญของเรื่องได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน
อย่างไร เมื่อไร เพราะเหตุใด
ตลอดจนเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง
และสามารถสรุปเรื่องโดยการเชื่อมโยงใจความสำคัญของเรื่องได้

แววมยุรา เหมือนนิล (2553, หน้า 12)

ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความว่า
การอ่านจับใจความคือ
การมุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่องหรือของหนังสือแต่ละเล่มว่าคืออะไร ซึ่งแบ่งออกได้ 2 ส่วน ดังนี้

1. ส่วนที่เป็นใจความสำคัญ
2. ส่วนที่ขยายใจความสำคัญหรือส่วนประกอบ
เพื่อให้เรื่องชัดเจนยิ่งขึ้น ในกรณีที่อ่านมีย่อหน้าเดียว

ในย่อหน้านั้นจะมีใจความสำคัญอย่างหนึ่ง
นอกจากนั้นเป็นส่วนขยายใจความสำคัญหรือส่วนประกอบ
ซึ่งอาจมีหลายประเด็น

สิทธิพงศ์ สิริวรพงศ์ (2550, หน้า 16)

ให้ความหมายของการอ่านจับใจความว่า
เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง
และจับสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน
ที่ผู้เขียนต้องการเสนอเรื่องใดเรื่องหนึ่งมาบังผู้อ่าน
โดยมีประเด็นหลัก ประเด็นรอง
และสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาที่สำคัญของเรื่องได้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, หน้า 2)

ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความว่า
เป็นความเข้าใจของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความ
เรื่องราวของสาร ซึ่งผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้
สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ คือ
การอ่านเพื่อมุ่งค้นหาสาระประเด็นสำคัญ
และทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องที่อ่าน รวมทั้งสามารถสรุปย่อเรื่อง
สามารถเรียบเรียงเชื่อมโยงเนื้อหา
และแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้

2.2 ความสำคัญของการอ่านจับใจความ

กอบกาญจน วงศ์วิสิทธิ์ (2551, หน้า 111)

กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความว่า
เป็นทักษะเบื้องต้นที่ผู้อ่านจะต้องฝึกฝนตนเองเพื่อให้สามารถจับ
ใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
เพราะจะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านทำความเข้าใจกับเนื้อหาและ
วัตถุประสงค์ ที่ผู้เขียนนำเสนอมายังผู้อ่าน
โดยผู้อ่านควรเริ่มต้นค้นหาข้อคิดสำคัญที่ปรากฏในเรื่องให้ได้ก่อน
น

แล้วนำข้อคิดที่ได้เหล่านั้นมาประมวลเข้าด้วยกันเพื่อให้ได้ใจความสำคัญของเรื่องนั้น ๑

ผู้อ่านจึงต้องทำความเข้าใจเรื่องราวทั้งหมด ทั้งความหมายของคำ และประโยค และเนื้อหาทั้งหมด ซึ่งบางครั้งความหมายของคำ นั้น ๑ อาจมีนัยสำคัญทางความหมาย ดังนั้นผู้อ่านต้องทำความเข้าใจกับบริบทของเนื้อหาด้วย

พัชรา พราหมณี (2549, หน้า 31)

กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความว่า การอ่านจับใจความเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาหาความรู้ และพัฒนาชีวิต ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความรู้แล้วยังก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และส่งเสริมให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่ได้แนวคิดในการดำเนินชีวิต

สิทธิพงศ์ สิริวรพงศ์ (2550, หน้า 15)

กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความว่า เป็นทักษะการอ่านที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียนเป็นอันมาก ถ้าเราจับใจความได้ถูกต้องแม่นยำ จะทำให้อ่านหนังสือได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง แม่นยำ และเข้าใจเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์มากในด้านการศึกษาหาความรู้ต่อไป

จากความสำคัญของการอ่านจับใจความ สรุปได้ว่าการอ่านจับใจความเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญที่จะนำไปสู่การประสบความสำเร็จจากการอ่าน และเป็นทักษะพื้นฐานของการแสวงหาความรู้ เพราะการอ่านจับใจความเป็นการอ่านที่ฝึกให้ผู้อ่านได้จับประเด็นสำคัญ สำคัญ สำระสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่เรารับรู้ทั้งหมด ทำให้อ่านหนังสือได้อย่างรวดเร็ว เข้าใจเรื่องที่อ่าน และนำความรู้ ข้อคิดที่ได้มาประยุกต์ใช้และพัฒนาตนให้เกิดประโยชน์ได้

2.3 จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ

มีนักการศึกษาได้กำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

อภิรดี เสนาวิน (2555, หน้า 29)
ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

1. อ่านเพื่อศึกษาแนวคิดสำคัญของเรื่อง
2. อ่านเพื่อบอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่านว่าใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร

3. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง
4. อ่านเพื่อบอกลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน
5. อ่านเพื่อสรุปความและย่อเรื่องที่อ่าน

สายสุนีย์ สกกุลแก้ว (2534, หน้า 27)
ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความออกเป็น 6 ประการ ดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความคร่าว ๆ
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและใจความสำคัญทั่ว ๆ

ไป

4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามข้อความที่อ่าน
- 6.

อ่านเพื่อการวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดในเรื่องที่อ่าน

สมบัติ มหารศ (2533, หน้า 26)
กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านจับใจความ ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนอ่านแล้วจับใจความสำคัญได้
2. ให้ผู้อ่านสามารถบอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่านว่ามีสาระอะไรบ้าง

3. อ่านเพื่อปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำ

4. ฝึกการใช้สายตา การอ่านเพื่อจับใจความ
นิยมฝึกทักษะการอ่านเร็ว และตอบคำถามได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

5. อ่านเพื่อสรุปหรือย่อเรื่องที่อ่านได้

6. อ่านแล้วสามารถคาดการณ์
ทำนายเรื่องที่อ่านว่าจะลงเอยอย่างไร

7. อ่านแล้วทำรายงานย่อได้
การอ่านประเภทนี้ต้องการฝึกการทำโน้ตย่อ

8. อ่านเพื่อหาความจริงและแสดงข้อคิดเห็นประกอบได้
สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ
เป็นการอ่านที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาสาระสำคัญของเรื่องทั้งหมด
จับใจความสำคัญของเรื่อง หัวข้อ ประสงค์ และหาแนวคิด
รวมทั้ง รายละเอียดที่สำคัญของเรื่องที่อ่าน
และสามารถสรุปความรู้ ประโยชน์
และนำมาปฏิบัติตามได้อย่างเหมาะสม

2.4 พื้นฐานการอ่านจับใจความ

แววมยุรา เหมือนนิล (2553, หน้า 14-16) ได้กล่าวว่า
การอ่านจับใจความให้เข้าใจง่ายและรวดเร็ว
ต้องอาศัยแนวทางและพื้นฐานสำคัญหลายประการ ดังนี้

1. สืบสวนประกอบของหนังสือคร่าว ๆ
เพราะการมีพื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับส่วนประกอบต่าง ๆ
ของหนังสืออย่างเพียงพอว่าส่วนประกอบใดสามารถชี้แนะให้จับใจ
ความได้อย่างไร จึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

2. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน
จะเป็นแนวทางกำหนดวิธีอ่านให้เหมาะสมและจับใจความหรือหา
คำตอบได้รวดเร็วขึ้น

3. มีความสามารถทางภาษา
โดยเฉพาะทักษะในการแปลความหมายของคำ ประโยค
และข้อความต่าง ๆ ในเรื่อง ให้เข้าใจอย่างถูกต้องรวดเร็ว

4. มีประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
จะทำให้เข้าใจและจับใจความที่อ่านได้ง่ายขึ้น
ฉะนั้นในการอ่านจับใจความหนังสือบางเรื่อง
อาจจะต้องหาประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องนั้นไว้ก่อนด้วย
จึงจะเข้าใจได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น

5. เข้าใจลักษณะของหนังสือ
มีความเข้าใจลักษณะของเรื่องหรือหนังสือที่อ่านได้ชัดเจนว่ามีรูปแบบ
และกลวิธีการแต่งอย่างไร
จะทำให้มีแนวทางการอ่านจับใจความได้ง่ายและรวดเร็วยิ่งขึ้น

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2553, หน้า 14-16) ได้กล่าวว่า
การอ่านจับใจความต้องมีความรู้พื้นฐานการอ่านจับใจความ ดังนี้

1. องค์ประกอบความรู้พื้นฐาน
องค์ประกอบความรู้พื้นฐานของผู้อ่านจับใจความมี 3 องค์ประกอบ
ดังนี้

1.1 ความรู้ด้านภาษา ได้แก่
ความรู้เกี่ยวกับวรรณคดี หลักภาษาและการใช้ภาษา
ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่าน ฟัง พูด อ่าน และเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
เช่น การรู้จักถ้อยคำ สำนวนหรือเรื่องราวจากวรรณคดี
สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการอ่านวรรณกรรมสมัยปัจจุบัน
เปรียบเทียบ

เหตุการณ์ ตลอดจนนำภาษา สำนวน และถ้อยคำต่าง ๆ มาใช้
ส่วนผู้ที่มีความรู้ทางหลักภาษาและโครงสร้างหลักภาษาจะมีประโยชน์
ต่อการเรียนรู้โครงสร้างและหลักภาษาของชาติอื่น ๆ

โดยใช้หลักการเปรียบเทียบความแตกต่าง

ทำให้ความรู้ทางภาษากว้างขวางขึ้น

อันจะนำไปสู่การอ่านจับใจความเรื่องที่ใช้ภาษาอื่นได้

โดยอาศัยวิธีเดียวกับการอ่านภาษาของตนเอง

จึงกล่าวได้ว่าความรู้ทางด้านภาษามีส่วนช่วยพัฒนาการอ่านจับใจ
ความได้มาก

1.2 ความรู้เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง
หากผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับเนื้อเรื่องจะใช้เวลาน้อยลงในการอ่านจับใจความที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น

1.3 ประสบการณ์ทางด้านความคิด
เมื่อบุคคลเริ่มต้นรู้จักสื่อสาร จะเริ่มต้นคิดเกี่ยวกับเรื่องราวเหตุการณ์ที่ผ่านเข้ามาในสมอง
ครั้นเมื่อโตขึ้นถึงวัยที่สามารถอ่านจับใจความได้
ก็สะสมความคิดที่ได้จากการอ่านเรื่องต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น

องค์ประกอบทั้ง 3 ประการดังกล่าว
เมื่อรวมกันจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับที่จะใช้พัฒนาการอ่านจับใจความ
ผู้ที่มีพื้นฐานมากย่อมได้ประโยชน์จากการนำไปใช้ได้มากกว่าผู้มีความรู้พื้นฐานน้อย

2. ความรู้พื้นฐานกับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความ
ความรู้พื้นฐานของผู้อ่านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความ หากผู้อ่านมีความรู้พื้นฐานมาก
จะช่วยให้การอ่านจับใจความถูกต้องและรวดเร็ว
ตรงกันข้ามกับผู้ที่มีความรู้พื้นฐานน้อยจะใช้เวลาในการอ่านจับใจความมากเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง
ส่วนผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความนั้น
หมายถึงการที่ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่านจับใจความนั้น
จะต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการอ่านตามลำดับขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1
เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องที่อ่านจับใจความ
โดยรู้จักคำใหม่และเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง
และสามารถบอกสถานการณ์สำคัญรวมทั้งแนวคิดที่ได้จากการอ่านจับใจความในเรื่องประเภทต่าง ๆ ได้ด้วย

ขั้นที่ 2
เป็นผู้ที่นำความรู้ความเข้าใจจากการอ่านจับใจความ “สาร”
หรือเนื้อหาที่ได้อ่านไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

- ขั้นที่ 3
 เป็นผู้มีวิธีการคิดตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
 โดยสามารถนำไปใช้ในการคิดแก้ปัญหาจากการอ่านจับใจความ
- ขั้นที่ 4
 เป็นผู้มีทัศนคติที่ดีต่อการอ่านจับใจความและสนใจการอ่านอยู่เสมอ
- ขั้นที่ 5 เป็นผู้ที่ปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้
 โดยใช้ผลจากการอ่านจับใจความเป็นเครื่องมือในการพัฒนาอารมณ์ของตนเองให้มีความมั่นคง
- สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความให้ประสบความสำเร็จได้นั้น
 สิ่งที่สำคัญคือผู้อ่านจะต้องมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
 มีความรู้และทักษะในเรื่องของภาษาและมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่อง
 ที่อ่าน จะทำให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ง่ายและถูกต้อง
 ชัดเจน
 และสามารถนำความรู้จากการอ่านไปใช้ในการพัฒนาตนเองได้

2.5 ประเภทของการอ่านจับใจความ

- อภิรติ เสนาวิน (2555, หน้า 31)
 ได้กล่าวถึงประเภทของการอ่านจับใจความไว้ว่า
 การอ่านจับใจความแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้
1. การอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวม
 เป็นการทำความเข้าใจภาพรวมหรือส่วนประกอบของหนังสือที่อ่าน
 เช่น คำนำ สารบัญ ฯลฯ
 ตลอดจนสามารถบอกความเชื่อมโยงและความสัมพันธ์ของเนื้อหา
 ต่าง ๆ ในภาพรวมของหนังสือที่อ่านได้อย่างถูกต้อง
 2. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
 เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจใจความสำคัญ
 สามารถเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
 ตลอดจนบอกแนวคิดสำคัญ

จุดมุ่งหมายของเรื่องและทัศนคติของผู้เขียนจากเรื่องทีอ่านได้อย่างถูกต้อง

ปรีณา พิลิก (2546, หน้า 11) กล่าวว่าประเภทของการอ่านจับใจความที่ดีนั้น ควรจะอ่านทั้ง 2 ประเภทรวมกัน

คืออ่านเพื่อจับใจความส่วนรวมและอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เพราะจะทำให้ผู้อ่านทราบเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน ในขณะเดียวกัน จะรู้จักคิดวิเคราะห์ สามารถจับใจความของเรื่องทีอ่านได้ง่ายและรวดเร็วยิ่งขึ้น

ไพเราะ วุฒิเจริญกุล (2540, หน้า 41) กล่าวว่า การอ่านจับใจความมีอยู่ 2 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวม เป็นการทำความเข้าใจเนื้อหาที่สำคัญของข้อความหรือหนังสือ เพื่อให้มองเห็นความสัมพันธ์ของรายละเอียดต่าง ๆ และเข้าใจจุดมุ่งหมายสำคัญ ของข้อความหรือหนังสือนั้น ๆ ได้ การอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวมทำได้ด้วยการพินิจดูหรือกวาดสายตาผ่านหัวข้อต่าง ๆ เพื่อให้ทราบว่าแต่ละหัวข้อมีความสัมพันธ์กันอย่างไร และมีการดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางด้วยวิธีการเชื่อมโยงเนื้อหาและแนวความคิดตลอดจนข้อมูลต่าง ๆ อย่างไรบ้าง

2. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการทำความเข้าใจใจความสำคัญของข้อความ ผู้อ่านที่ชำนาญอาจจะไม่จำเป็นต้องอ่านทุกตัวอักษร ในขณะที่ผู้อ่านที่มีประสบการณ์น้อยต้องอ่านอย่างพิถีพิถัน จึงจะสามารถจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องได้ ใจความสำคัญนั้นมิได้มีความหมายจำกัดเพียงแค่ว่าเนื้อเรื่องที่สำคัญเท่านั้น นักอ่านที่ดีอาจจะเก็บสาระสำคัญของหนังสือเล่มหนึ่ง ๆ หรือบทความหนึ่ง ๆ ได้หลายแง่ เช่น เก็บความรู้เก็บเนื้อเรื่องที่สำคัญ

เก็บแนวความคิดหรือทัศนคติของผู้เขียนและจุดมุ่งหมายที่สำคัญของเรื่อง ซึ่งมีลำดับหรือน้ำหนักความสำคัญแตกต่างกัน

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2538, หน้า 65-66) กล่าวถึงประเภทของการอ่านจับใจความว่ามี 2 ประเภท คือ การอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวม และการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

1. การอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวม

การเข้าใจเนื้อหาส่วนรวมของเรื่องทีอ่านนับเป็นหัวใจสำคัญของการอ่าน

เพราะถ้าผู้อ่านไม่สามารถอ่านจับใจความส่วนรวมได้ ก็จะไม่เข้าใจรายละเอียดของเรื่องและไม่เข้าใจจุดหมายสำคัญของเรื่อง

วิธีจับใจความส่วนรวมนั้น ต้องสังเกตส่วนประกอบของหนังสือ เช่น คำนำ สารบัญ เชิงอรรถ อภิธาน คำศัพท์ ฯลฯ อ่านผ่านหัวข้อต่าง ๆ ทั้งหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อย

พยายามจัดลำดับเนื้อหาของหัวข้อนั้น ๆ

แล้วพิจารณาความสัมพันธ์ของแต่ละหัวข้อเพื่อเชื่อมโยงไปสู่เนื้อหาโดยส่วนรวมในหนังสือที่อ่าน

วิธีนี้เหมาะสำหรับผู้ที่ไม่มีเวลาอ่านหนังสือจำกัด หรืออ่านเพื่อประกอบการพิจารณาว่าควรซื้อหนังสือเล่มนั้นหรือไม่

2. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ	หมายถึง
การอ่านเพื่อเก็บสาระสำคัญของเรื่องทีอ่าน	เช่น
เก็บจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่อง	เก็บเนื้อเรื่องที่สำคัญ
เก็บความรู้หรือข้อมูลที่น่าสนใจ	
ตลอดจนแนวความคิดหรือทัศนคติของผู้เขียน	

ใจความสำคัญ (Main Ideas)

คำนี้มักใช้พิจารณาเนื้อความแต่ละย่อหน้า ซึ่งหมายถึง
ใจความสำคัญและเด่นที่สุดในย่อหน้า เป็นแก่นของย่อหน้า
ที่สามารถครอบคลุมเนื้อความในประโยคอื่น ๆ ในย่อหน้านั้น
หรือเป็นประโยคที่สามารถเป็นหัวเรื่องของย่อหน้านั้นได้
ถ้าตัดเนื้อความของประโยคอื่นออกหมด
หรือสามารถเป็นใจความหรือประโยคเดียว
ได้โดยไม่ต้องมีประโยคอื่นประกอบ
ในแต่ละย่อหน้าจะมีประโยคใจความสำคัญเพียงประโยคเดียว
หรืออย่างมากไม่เกิน 2 ประโยค
ใจความสำคัญอาจเป็นประโยคต้นหรือประโยคท้ายย่อหน้าก็ได้

พลความ (Details)

เป็นใจความหรือเป็นประโยคสนับสนุนที่ขยายความประโยคใจความสำคัญ
ซึ่งในแต่ละย่อหน้าอาจมีประโยคที่เป็นพลความหลายประโยค
สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความสามารถมี 2 ประเภท คือ
การอ่านเพื่อจับใจความในภาพรวมของเนื้อเรื่องทั้งหมดโดยไม่เจาะจง
และการอ่านเพื่อจับใจสำคัญเป็นการอ่านเพื่อหารายละเอียด
สาระสำคัญ ตลอดจนใจความหลักของเนื้อเรื่อง
ตลอดจนแนวคิดหลักจากเรื่องที่อ่าน

2.6 ลำดับขั้นตอนของการอ่านจับใจความ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2538, หน้า 95) ได้กล่าวว่า
การอ่านจับใจความต้องมีลำดับขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 จำ

เป็นขั้นแรกของการอ่านที่จะต้องจำเรื่องราวให้ได้
จำความหมายของคำ ให้คำจำกัดความของคำยาก
จำชื่อตัวละครและเหตุการณ์สำคัญ

ขั้นที่ 2 เข้าใจ
เป็นขั้นที่นักเรียนสามารถเล่าเรื่องที่อ่านได้ด้วยคำพูดของตนเอง
เข้าใจความคิด ถ้อยคำ ประโยค และข้อความที่ให้คติสอนใจ
สรุปเป็นคำพูดของตนเอง

ขั้นที่ 3 นำไปใช้
เป็นขั้นที่นักเรียนควรมีการฝึกนำถ้อยคำ
ประโยคและเหตุการณ์ที่ได้จากการอ่านมาใช้ในการแก้ปัญหา

ขั้นที่ 4 วิเคราะห์
เป็นขั้นที่นักเรียนแยกองค์ประกอบย่อยของแนวคิดที่ได้จากการอ่าน
การรู้จักแยกความหมายของคำที่มีความหมายหลายอย่าง

ขั้นที่ 5 สังเคราะห์
เป็นขั้นที่ให้นักเรียนได้รู้จักสรุปแนวคิดของเรื่อง

ขั้นที่ 6 ประเมินค่า
เป็นขั้นสูงสุดของการคิดที่ให้นักเรียนรู้จักตัดสินใจจากเรื่องที่อ่าน
ว่าอะไรคือส่วนจริงและอะไรคือส่วนที่เป็นเท็จ
พิจารณาและค้นหาคุณค่าที่ปรากฏในเรื่อง

สิทธิพงศ์ สิริวรพงศ์ (2550, หน้า 159)
กล่าวถึงขั้นตอนการอ่านจับใจความว่ามี 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นรู้จักศัพท์ จำศัพท์
ถ่ายทอดเสียงและความหมายของคำในเรื่องนั้น ๆ ได้

ขั้นที่ 2 ขั้นเข้าใจความหมายของคำ วลี ประโยค
โดยใช้ประสบการณ์เดิมมาช่วยตีความ
และพิจารณาจุดประสงค์ของผู้เขียนที่ต้องการสื่อ

ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติการ เป็นขั้นที่อ่านโดยมีสติปัญญา
และความรู้สึกที่สามารถประเมินได้ว่า ผู้เขียนหมายถึงอะไร

ขั้นที่ 4 ขั้นบูรณาการ
เป็นขั้นที่นักเรียนสามารถนำความรู้ ความคิด
และความหมายที่ได้จากการอ่านจับใจความไปใช้ประโยชน์ได้

สิทธิพงศ์ สิริวรภาพงศ์ (2550, หน้า 17) ได้กล่าวว่า การอ่านจับใจความเป็นกระบวนการทำงานต่อเนื่องหรือสัมพันธ์กันของอวัยวะต่าง ๆ เช่น เมื่ออ่านหนังสือสายตาจะรับรู้ตัวอักษร คำหรือประโยค ส่วนสมองจะเริ่มทำงานและตีความในเรื่องที่อ่าน ทั้งนี้ต้องใช้ประสบการณ์ที่อ่านมาช่วยในการตัดสินใจ เพื่อทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และความคิดสร้างสรรค์ในเรื่องนั้น ๆ ได้

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ (2548, หน้า 26) กล่าวว่า ลำดับขั้นของการอ่านจับใจความนั้น ควรให้นักเรียนรู้ความหมายของคำให้อ่านเป็นกลุ่มคำ แล้วนำแต่ละส่วนสัมพันธ์กันเป็นประโยคจนได้ใจความเป็นตอน เกิดความเข้าใจจากเรื่องง่ายไปหายาก

สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความให้เกิดประสิทธิภาพนั้นจะต้องมีลำดับขั้นตอน โดยขั้นตอนแรกจะต้องรู้จักคำ ความหมายของคำ วลีหรือประโยคที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องนั้น ซึ่งผู้อ่านจะต้องอ่านโดยใช้สติปัญญาเพื่อวิเคราะห์สารที่อ่านว่ามีสาระสำคัญอย่างไร มีใจความเกี่ยวกับเรื่องอะไร จากนั้นพิจารณาและประเมินคุณค่าความรู้ที่ได้รับจากการอ่านแล้วนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง

2.7 ทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2538, หน้า 97) ได้กล่าวว่า การสอนอ่านจับใจความจะมีทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ซึ่งควรนำมาใช้ประโยชน์เพื่อเตรียมการสอน ดังนี้

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Thordike ซึ่งเน้นทางด้านสติปัญญา โดยกล่าวว่า ผู้ที่มีสติปัญญาดี สามารถรับรู้และอ่านจับใจความได้ในเวลาอันรวดเร็ว ตรงกันข้ามกับผู้ที่มีสติปัญญาไม่ดี จะใช้เวลาในการอ่านเพิ่มขึ้น

ดังนั้น การให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนบ่อย ๆ
เป็นอีกวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านจับใจความดี
ขึ้น

2. ทฤษฎีการให้สิ่งเร้าและตอบสนอง
เน้นการกระทำซ้ำ ๆ จนตอบสนองโดยอัตโนมัติ ดังนั้น
การจัดหาเรื่องที่ตรงกับความสนใจ
จะเป็นสิ่งเร้าที่ช่วยให้เกิดความต้องการที่จะอ่าน
ผลที่ได้คือการตอบสนองที่ดี

3. ทฤษฎีของ Gestalt
เน้นความสำคัญของการจัดเตรียม
คือกฎของการรับรู้ที่ประยุกต์เข้ามาสู่การสอนอ่าน ซึ่งแยกเป็นกฎ
3 ข้อ คือ

3.1 กฎของความคล้ายกัน
เป็นการจัดสิ่งทีคล้ายกันเอาไว้ด้วยกัน เช่น คำที่คล้ายกัน
โครงสร้างของประโยค เนื้อเรื่อง รวมทั้งสิ่งอื่น ๆ
ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
หากจัดไว้เป็นหมวดหมู่ก็จะช่วยให้เกิดการรับรู้ได้เร็วขึ้น

3.2 กฎของความชอบ
เป็นหลักสำคัญในการสอนอ่านจับใจความ
หากนักเรียนได้อ่านในสิ่งที่ตนชอบ
จะช่วยให้กิจกรรมการเรียนการสอนมีความหมายต่อตัวนักเรียน

3.3 กฎของการต่อเนื่อง
เป็นการพิจารณาโครงสร้างของการสอนอ่านให้ลักษณะต่อเนื่องกัน
ทั้งนี้เพื่อให้การพัฒนารับรู้เป็นไปโดยไม่หยุดชะงัก
สรุปได้ว่า

การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความเกี่ยวข้องกับหลักจิตวิทยาทฤษฎีการเรียนรู้ของ Thordike
ทฤษฎีการให้สิ่งเร้าและการตอบสนอง กฎแห่งความคล้าย
ทฤษฎีของ Gestalt

ซึ่งหากครูผู้สอนนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการอ่าน
ก็จะนำไปสู่การอ่านจับใจความได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R

3.1

ความหมายของวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2544, หน้า 61)
ให้ความหมายของวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ
SQ3R หมายถึง
ทักษะการศึกษาซึ่งเกี่ยวกับเทคนิคที่ใช้อ่านหนังสือประเภทวิชาการ
แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน คือ Survey, Question, Read, Recite
และ Review

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2545, หน้า 287)
ให้ความหมายวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ
SQ3R ว่าหมายถึง เทคนิคการสอนอ่านอย่างคร่าว ๆ
เพื่อสำรวจหาข้อมูลที่สำคัญของเรื่อง

สรุปได้ว่า วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ
SQ3R หมายถึง
การจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่อง
และสามารถจำข้อความที่อ่านได้ เป็นการฝึกอ่านที่เป็นระบบ
ด้วยการกวาดสายตา ฝึกตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
บันทึกข้อมูลและทบทวนจากสิ่งที่ได้จากการอ่าน

3.2

ลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R

ลักษณะของการอ่านแบบ SQ3R เป็นการอ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อหาคำตอบที่ตั้งไว้ เป็นการอ่านเพื่อเนื้อหาสาระ ขั้นตอนในการอ่านประกอบด้วย Survey, Question, Read, Recite และ Review

S = Survey หมายถึงการสำรวจเพื่อให้เห็นภาพกว้าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้น เพื่อดูขอบเขตของเนื้อหาของข้อเขียนนั้นอย่างคร่าว ๆ นอกจากนั้นยังทำให้ผู้อ่านเข้าใจจุดสำคัญที่ผู้เขียนต้องการสื่อ ขั้นตอนนี้อาจใช้เวลาประมาณ 5-10 นาทีเท่านั้น สิ่งที่ผู้อ่านควรทำ คือ

1. อ่านชื่อเรื่อง ช่วยให้สมองเริ่มรู้ว่าจุดสนใจคืออะไร
2. อ่านคำนำและ/หรือบทสรุป ช่วยให้ผู้อ่านรู้ว่าสิ่งที่จะอ่าน ตรงกับจุดประสงค์ในการอ่านของตนหรือไม่
3. อ่านตัวอักษรตัวหนาและหัวข้อย่อย ช่วยทำให้รู้กรอบของบทอ่าน การรู้กรอบนี้จะทำให้ผู้อ่านรู้ว่าโครงสร้างของบทอ่านจะเป็นอย่างไร มีรายละเอียดอย่างไร
4. ทบทวนกราฟิก แผนภูมิ แผนที่ รูปภาพ ทำให้เห็นภาพของบทอ่านชัดเจนขึ้น
5. สำรวจสิ่งที่จะช่วยให้การอ่านง่ายขึ้น เช่น อักษรตัวเอน จุดมุ่งหมายของบทอ่าน คำจำกัดความ และคำถามท้ายบท สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้อ่านเข้าใจและจำได้

Q = Question หมายถึง
 การตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน
 การตั้งคำถามในขณะที่อ่านจะช่วยให้เราตั้งใจและจดจ่ออยู่กับสิ่งที่อ่านได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้หลังจากที่อ่านจบแล้วผู้อ่านก็จะสามารถบันทึกสาระที่อ่านได้
 เนื่องจากการอ่านที่มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน
 วิธีที่ง่ายที่สุดในการตั้งคำถามก็คือ การเปลี่ยนหัวข้อย่อยต่าง ๆ ของเรื่องให้เป็นคำถาม
 และควรเขียนคำถามไว้ริมด้านซ้ายของบทอ่าน เช่น ถ้าผู้อ่านอ่านเรื่องเกี่ยวกับทักษะการอ่าน หัวข้อที่อ่านพบ คือ Use a Regular Study Area คำถามที่ผู้อ่านถามก็คือ Why should I have a regular study area? และ Where should my regular study area be located?
 เมื่อผู้อ่านหาคำตอบจริงจังก็จะทำให้เข้าใจและจะหาข้อมูลได้

R = Read หมายถึง
 การอ่านเพื่อค้นหาคำตอบให้แก่คำถามที่ตั้งไว้
 คำที่พิมพ์ด้วยลักษณะที่แตกต่างไปจากปกติ และภาพประกอบต่าง ๆ ล้วนเป็นสิ่งที่ช่วยในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องในการอ่านควรอ่านทีละตอน หรือทีละย่อหน้า
 เมื่อพบคำตอบของคำถามที่ได้ตั้งไว้ควรใช้ปากกาขีดต่าง ๆ ระบายที่ข้อความนั้น ๆ เพื่อให้มองเห็นได้ง่าย
 และจดบันทึกไว้เป็นคำพูดของตนเองทางด้านขวาของบทอ่าน
 ในขณะที่อ่านอาจตั้งคำถามเพิ่ม
 ถ้าเป็นบทอ่านที่สั้นอาจจะตั้งคำถามย่อหน้าละ 1 ข้อ
 ยังไม่ต้องสนใจรายละเอียด

R = Recite หรือ Recall
 หมายถึงการท่องจำสิ่งที่อ่านไปแล้วก่อนที่จะอ่านส่วนต่อไป
 ผู้อ่านอาจตรวจสอบความจำด้วยการตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความ

เหล่านั้น หากไม่สามารถตอบได้ ให้เปิดดูคำสำคัญที่เขียนไว้ที่ขอบหนังสือแล้วพยายามตอบคำถาม การเริ่มต้นอ่านส่วนต่อไปจะกระทำก็ต่อเมื่อสามารถตอบคำถามเหล่านั้นได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วเท่านั้น ในขั้นตอนนี้ ผู้อ่านควรบันทึกสาระสำคัญที่ได้จากการอ่านด้วยภาษาของตนเอง บันทึกสิ่งที่เป็นข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และบรรณานุกรม

R = Review หมายถึง การทบทวนภายหลังจากที่อ่านเรื่องทั้งหมดจบแล้ว ผู้อ่านอาจทำได้ด้วยการอ่านออกเสียงเพื่อตรวจสอบว่ามีความรู้ ความจำเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านหรือไม่เพียงใด การทบทวนนี้เป็นการปฏิบัติขั้นตอนที่ 1-3 อีกครั้งหนึ่งเพื่อให้มั่นใจว่าไม่พลาดสาระสำคัญส่วนใด ในขั้นตอนน ผู้อ่านควรบันทึกให้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ แล้วอ่านทบทวนอีกครั้งหนึ่งเพื่อดูว่าข้อเขียนที่อ่านมีความสัมพันธ์ เกี่ยวข้องกับงานของตนอย่างไร การทบทวนอาจทำได้โดยการอภิปรายกับเพื่อนที่อ่านเรื่องเดียวกัน ก็ได้ (พรสวรรค์ สิป้อ, 2550, หน้า 116-118)

3.3 วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R ดังนี้

Robinson (1961, pp. 29-30) ได้เสนอยุทธวิธี การอ่าน แบบ SQ3R

เพื่อช่วยให้ผู้อ่านสามารถเลือกสิ่งที่เขาคาดว่าจะรู้จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้รวดเร็ว และจดจำเรื่องได้ดี ตลอดจนสามารถทบทวนเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีขั้นตอนการอ่าน ดังนี้

ขั้นตอนที่	1	Survey	(S)
โดยการกวาดสายตาไปตามหัวข้อ			ตามบทอ่าน

เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่องที่อ่าน เป็นการอ่านอย่างคร่าว ๆ
 ถ้าหากบทอ่านนั้นมีบทสรุปก็ให้อ่านบทสรุปด้วย
 การอ่านขั้นนี้ไม่ควรใช้เวลามากเกินไป
 การอ่านในขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้อ่านได้รู้ใจความสำคัญของเรื่อง
 หรือแนวคิดหลักของเรื่อง
 การอ่านในขั้นตอนนี้จะช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงแนวคิดต่าง ๆ
 ของเรื่องได้

ขั้นตอนที่ 2 Question (Q)

โดยการเปลี่ยนหัวข้อให้เป็นคำถาม
 การตั้งคำถามในขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้อ่านอยากรู้ อยากเห็นมากขึ้น
 ดังนั้น คำถามจึงเป็นสิ่งที่ จะเพิ่มความเข้าใจมากขึ้น
 คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านระลึกถึงความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน
 ที่สำคัญ คำถามจะต้องสัมพันธ์กับเรื่องราวที่กำลังอ่าน
 ในเวลาเดียวกันก็ควรจะต้องถามดูตัวเองด้วยว่า
 ใจความสำคัญที่ผู้เขียนกำลังเขียนอยู่นั้นคืออะไร ทำไมจึงสำคัญ
 สำคัญอย่างไรและเกี่ยวข้องกับอะไรหรือใครบ้าง
 ตอนไหนหรือเมื่อไร อย่างไรก็ตามก็ควรพยายามตั้งคำถามให้ได้
 เพราะจะช่วยให้การอ่านในขั้นต่อไปเป็นไปอย่างมีจุดหมายและ
 สามารถจับประเด็นสำคัญไม่ผิดพลาดและคิดเสมอว่าต้องอ่านเพื่อหา
 คำตอบนั้น

ขั้นตอนที่ 3 Read (R1) เป็นการอ่านข้อความซ้ำ ๆ
 อย่างละเอียด เพื่อความเข้าใจและจับประเด็นสำคัญ ๆ
 การอ่านในขั้นตอนนี้เป็นการอ่านอย่างกระตือรือร้น
 เพื่อที่จะหาคำตอบให้ได้
 ขณะที่อ่านหากนึกคำถามได้อีกก็จดบันทึกไว้แล้วตั้งใจอ่านจนกว่า
 จะได้คำตอบที่ต้องการ

ขั้นตอนที่ 4 Recite (R2) เมื่ออ่านจบตอนหนึ่ง ๆ
 แล้วพยายามตอบคำถามอย่างย่อ ๆ
 โดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง พร้อมกับบอกชื่อตัวอย่างในเรื่อง

ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านรู้ว่าเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับอะไร
ถ้าตอบคำถามไม่ได้ให้ย้อนกลับไปอ่านเรื่องใหม่อย่างคร่าว ๆ

ขั้นตอนที่ 5 Review (R3)

ในขั้นตอนนี้เป็นการทบทวนหัวข้อหรือประเด็นสำคัญ ต่าง ๆ
หลังจากที่อ่านบทอ่านจบแล้ว

อาจจะเป็นการอ่านทวนคำถามคำตอบในประเด็นสำคัญ ๆ ก็ได้
เพื่อเป็นการระลึกถึงความจำของบทอ่าน

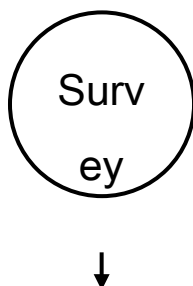
แต่ถ้าหากยังไม่แน่ใจในบทอ่านตอนใดก็ตาม
ก็ให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่อีกเพื่อจะได้จำเรื่องได้แม่นยำยิ่งขึ้น

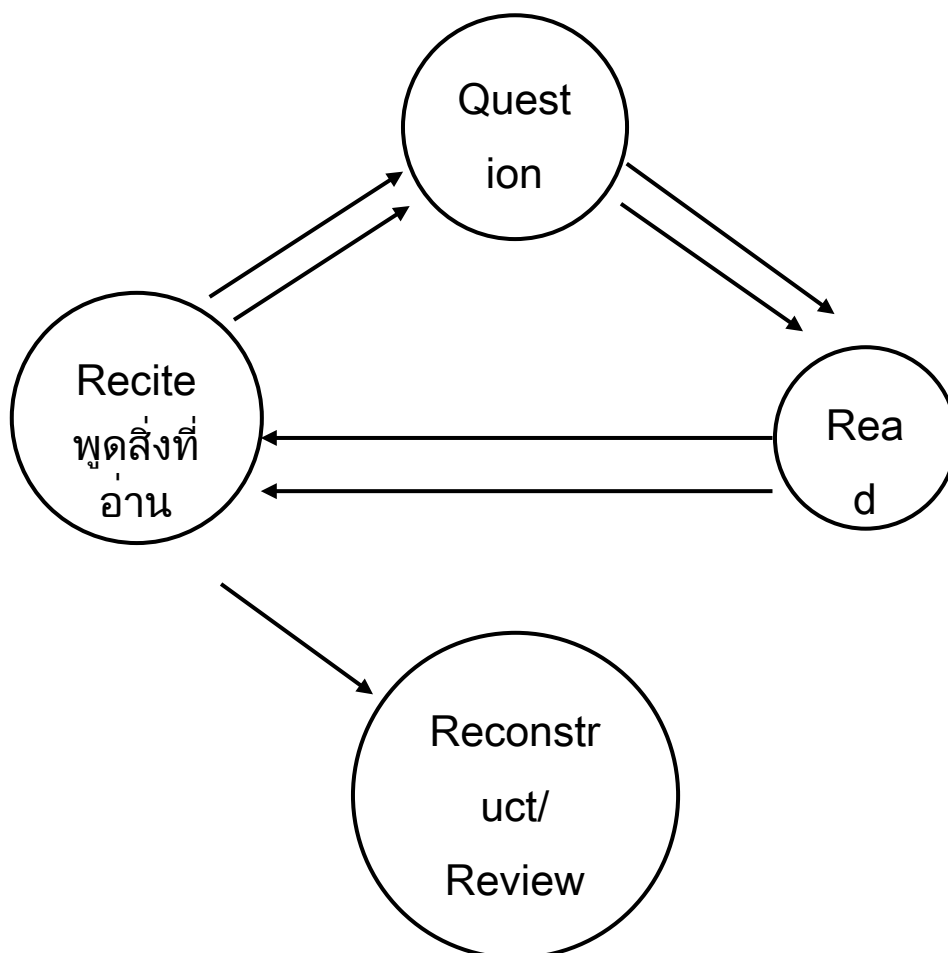
นลินี บำเรอราช (2545, หน้า 173-176) กล่าวว่า
การสอนอ่านแนว SQ3R มีกระบวนการ 5
ขั้นตอนตามคำสำคัญของวิธีการ คือ Survey (สำรวจ) Question
(ตั้งคำถาม) Read (อ่าน R1) Recite (พูดตอบตัวเอง R2)
Reconstruct or Review
(สร้างโครงเรื่องของบทอ่านหรืออ่านทบทวน R3) การสอนแนว
SQ3R นี้

ครูอาจใช้ดำเนินกิจกรรมในชั้นเรียนไปตามลำดับขั้นตอนหรืออาจ
แนะนำนักเรียนให้ใช้วิธีการนี้ในการอ่านของตนก็ได้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมแนว SQ3R

แสดงเป็นแผนภูมิตามที่เบอร์มิสเตอร์ (Burmeister, 1978, p.105)
เสนอไว้ ดังนี้

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิการจัดกิจกรรมแนว SQ3R (นลินี

บำรุงราช, 2545, หน้า 174)

กิจกรรมในแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียด ดังนี้

กิจกรรมขั้นสำรวจ (Survey) มีรายละเอียดต่อไปน

1. ให้นักเรียนอ่านชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง เพื่อดูแนวคิดของเรื่องว่าจะโน้มเอียงไปทางใด มีแนวคิดอื่นที่จะเปรียบเทียบแนวคิดนี้หรือไม่
2. ให้นักเรียนพิจารณาสารบัญ เพื่อดูโครงเรื่องของหนังสือว่ามีบท มีตอน เกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้าง เพื่อให้ทราบภาพรวมของเรื่องทั้งหมด

พร้อมทั้งให้คิดว่าจะยังขาดประเด็นสำคัญของเรื่องหรือไม่
จะต้องพึ่งพาแหล่งข้อมูลอื่นเพิ่มหรือไม่

3. ให้นักเรียนอ่านคำแนะนำ
ศึกษาว่าผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไร เขียนเพื่อใคร

4. ให้นักเรียนสำรวจในแต่ละบท
ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

4.1 อ่านชื่อบทหรือชื่อหัวข้อเรื่อง
ข้อความที่บ่งชี้เนื้อความ หัวข้อเรื่องรองตามลำดับ

4.2 ดูภาพประกอบ (ถ้ามี)

4.3 อ่านข้อสรุป
แล้วพยายามที่จะจำข้อสรุปของบท ก่อนที่จะสำรวจบทต่อไป

5. ให้นักเรียนอ่านคร่าว ๆ (กวาดสายตา)
ในส่วนอภิธานศัพท์ คำแปลศัพท์มีอยู่ในหนังสือ
และส่วนเพิ่มที่เป็นภาคผนวกของหนังสือ

6. ท้ายสุด เริ่มอ่านแต่ละบทอย่างคร่าว ๆ
ก่อนเริ่มอ่านจริง เพื่อจับความคิดสำคัญ (ทราบเรื่องโดยย่อ ๆ)
ไว้ในใจ ก่อนที่จะอ่านบทนั้น ๆ
แล้วคิดว่ามีส่วนสำคัญอะไรบ้างที่ขาดหายไป

กิจกรรมขั้นตั้งคำถามในใจ (Question) มีรายละเอียด
ดังนี้

1.
ให้นักเรียนดูที่ชื่อหัวข้อเรื่องแล้วถามตัวเองว่าหมายถึงอะไร
และคิดว่าจะหาคำตอบได้จากหัวข้อเรื่องนี้หรือไม่

2. ให้นักเรียนตั้งคำถามถามตัวเองหลาย ๆ
คำถามที่อยากจะรู้ตามขอบเขตของชื่อหัวข้อเรื่องนั้น

กิจกรรมขั้นอ่านในใจ (Read-R1) มีรายละเอียด ดังนี้

1.

ให้อ่านในใจเพื่อจะหาคำตอบตามคำถามที่ตั้งไว้ในชั้น Q

2.

ถ้าไม่มีคำตอบให้คิดต่อว่าจะหาคำตอบได้จากที่อื่น ๆ ได้อย่างไร เช่น อาจถามในชั้นเรียน หรือพยายามหาคำตอบจากห้องสมุด หรือแหล่งความรู้อื่น

3. ให้นักเรียนคิดคำถามดี ๆ ที่จะถามในชั้นเรียน หรือคิดไว้เพื่อใช้หาคำตอบในห้องสมุด หรือแหล่งความรู้อื่น ๆ

กิจกรรมขั้นพูดตอบตัวเอง (Recite-R2) มีรายละเอียด ดังนี้

1.

ให้นักเรียนพูดคำตอบ

(ที่จะหาได้เพื่อตอบคำถามที่ตั้งไว้ในชั้น Q) การพูดตอบตนเองเพื่อจะได้จำ

2.

ให้นักเรียนถามตนเองว่า

คำตอบที่ผู้เขียนระบุไว้ ตรงกับสิ่งที่ตั้งคำถามไว้หรือไม่ (Make Sense)

3.

ให้นักเรียนถามตนเองว่า

ขณะนี้พอจะมีความคิดใหม่หรือความรู้ใหม่พอที่จะใช้ในการเขียน ในการอภิปราย หรือพอที่จะแสดงเป็นผลงานอื่นหรือไม่

กิจกรรมขั้นสร้างโครงเรื่องของบทอ่านหรืออ่านทบทวน (Reconstruct/Review-R3) มีรายละเอียด ดังนี้

1.

ให้นักเรียนทำข้อสรุปไว้ในใจ หรือจดไว้เป็นแนวโครงเรื่องในรูปแบบผังความคิด/ความรู้ก็ได้

2. ให้นักเรียนนึกความคิดสำคัญที่ผู้เขียนบอกไว้

3.

ให้นักเรียนเขียนความคิดสำคัญที่ผู้เขียนบอกไว้

4.

ให้นักเรียนอ่านบทบทวนทั้งบทตามแนวชั้นสำรวจ
แต่มุ่งเอาเฉพาะรายละเอียด

5.

ให้นักเรียนคิดถึงการประยุกต์ใช้ความรู้/ความคิดที่ได้รับครั้งนี้

6.

อาจจะต้องอ่านหนังสือเพิ่มเติม เพื่อหาข้อมูลที่กว้าง
ลึกมากขึ้นหรือหาข้อมูลในแง่มุมอื่นหรือไม่

สมุทร เชนเชาวนิช (2549, หน้า 100-101)

ได้กล่าวถึงเทคนิค “ดู ถาม อ่าน ท่อง ทวน” (SQ3R)
ในการอ่านตำราเทคนิคที่มักจะใช้กันมากและค่อนข้างจะเป็นที่รู้จักกันดี คือ เทคนิค ด ถาม อ่าน ท่อง ทวน หรือ SQ3R
เทคนิคนี้ประกอบขึ้นด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ด (Survey) เป็นการอ่านดูแบบผ่านไปอย่างรวดเร็ว ๆ
ก่อน เพื่อดูว่าเนื้อหาในบทนั้น ๆ มีความยากมากน้อยขนาดไหน
และในเวลาเดียวกันก็เพื่อต้องการจะจับใจความโดยทั่ว ๆ
ไปให้ได้เสียขั้นหนึ่งก่อน โดยวิธีการอ่านแบบ Skimming
ในบางหน้าหรือบางตอน หรือหลาย ๆ หน้า หลาย ๆ ตอนก็ได้
ดูหัวข้อเรื่องในแต่ละบทว่ามีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบทก่อน ๆ
หรือไม่ พิจารณารูปภาพถ้ามี ดูตาราง กราฟ แผนภูมิหรือแผนผัง
ต่อจากนั้นจึงไปดูว่ามีคำถามหรือสรุปใจความไว้ท้ายบทหรือท้าย
ตอนหรือเปล่า ในขั้นนี้จะไม่ใช้เวลามากนัก

2. ถาม (Question) หลังจากอ่านดูอย่างรวดเร็ว ๆ แล้ว
ก็อาจจะพอเข้าใจเนื้อหาโดยทั่ว ๆ ไปได้บ้าง
จากนั้นพยายามตั้งคำถามถามตัวเอง
คำถามที่ว่านี้ควรจะต้องเกี่ยวข้องกับ ใจความสำคัญในบทนั้น ๆ

โดยตรง ซึ่งอาจจะได้มาจากหัวข้อย่อย ๆ หรือจาก Skimming โดยตรงก็ได้ เช่น สมมติว่ากำลังอ่านบทที่ว่าด้วย Electricity อยู่ แล้วหัวข้อเรื่องในบทนี้คือ Direct Current ก็อาจจะตั้งคำถามขึ้นคล้าย ๆ อย่างนี้ว่า What is direct process? หรือถ้าอยากจะทำให้ลึกซึ้งมากขึ้นไปอีกก็อาจจะถามว่า How is direct current used in this process? ก็ได้ แต่ที่สำคัญก็คือคำถามจะต้องสัมพันธ์กันกับสิ่งที่กำลังอ่านอยู่ อย่างไรก็ตามควรจะต้องถามตัวเองอยู่ตลอดเวลาว่าใจความสำคัญที่ผู้เขียนกำลังพูดถึงนั่นคืออะไร ทำไมจึงสำคัญ สำคัญอย่างไร ไปเกี่ยวข้องกับใครบ้าง และเมื่อไรหรือตอนไหน พยายามตั้งคำถามให้ได้ เพราะจะช่วยทำให้การอ่านในขั้นตอนต่อไปเป็นไปอย่างมีจุดหมายและจับประเด็นที่สำคัญ ๆ ได้ถูกต้องไม่ผิดพลาด

3. อ่าน (R = Read)

ในขั้นนี้จะต้องกลับมาอ่านข้อความในบทหรือในขั้นตอนนั้น ๆ ซ้ำอีกอย่างค่อนข้างละเอียด การอ่านอย่างแท้จริงจะเกิดขึ้นในขั้นนี้ ควรพยายามอ่านให้เร็วขึ้นกว่าเดิม เพราะเข้าใจและทราบดีอยู่แล้วว่าอ่านเพื่อค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ได้ตั้งขึ้นไว้แล้วและกำลังอ่านอยู่ ถ้าเกิดคำถามอะไรขึ้นมาอีกก็จดบันทึกไว้ก่อน แล้วอ่านต่อไปจนกว่าจะได้คำตอบเป็นที่น่าพอใจ

4. ท่อง (R = Recite)

เมื่ออ่านจบแต่ละตอนหรือแต่ละบทแล้ว ควรจะทำสรุปใจความสำคัญ ๆ ไว้ พยายามใช้ถ้อยคำของตนเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ อาจจะเริ่มด้วยการอ่านทวนคำถามซ้ำอีกเพื่อจะได้หาคำตอบให้ว่า

ยขึ้น การสรุปคำตอบนั้นอาจจะทำในรูปของเค้าโครงร่าง
(Outline) ก็ได้

หรืออาจจะใช้วิธีถามคำถามปากเปล่าระหว่างเพื่อนสองต่อสองก็ได้ ซึ่งเท่ากับเป็นการทดสอบว่าตัวเองเข้าใจประเด็นที่สำคัญ ๆ ได้ถูกต้องหรือไม่

พยายามเชื่อมโยงใจความสำคัญในบทหรือในตอนก่อน ๆ ให้สัมพันธ์กัน ซึ่งช่วยทำให้การอ่านในบทต่อไปได้ใจความต่อเนื่องกัน

5. ทวน (R = Review) ในขั้นนี้เป็นการทบทวนสิ่งต่าง ๆ ที่ได้จัดบันทึกย่อไว้หลังจากที่ได้อ่านจบแล้ว อาจจะเป็นการอ่านทวนคำถาม-คำตอบในหัวข้อเรื่องใหญ่ ๆ และที่สำคัญ ๆ เพื่อเป็นการฟื้นความจำ หากยังไม่แน่ใจหรือไม่มั่นใจในตอนไหนหรือบทใดก็ตามสามารถกลับไปอ่านซ้ำใหม่อีกเพื่อให้จำได้ดีขึ้น

สรุปได้ว่า วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R

เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ เหมาะสำหรับนักเรียนที่สามารถอ่านได้เองโดยอิสระ

(Independent Reading Level)

เป็นการอ่านที่ต้องใช้ทักษะการอ่านในใจอย่างมีประสิทธิภาพ

จึงจะช่วยให้สามารถจับประเด็นสำคัญของเรื่องได้

โดยใช้กระบวนการ 5 ขั้นตอน (Survey, Question, Read, Recite, Review)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเทคนิคการอ่านแบบ SQ3R มาจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ

โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษ 6 (อ33102) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

โรงเรียนราชานุประดิษฐ์อนุสรณ์
 เนื่องจากเป็นวิธีการฝึกอ่านที่เราความสนใจในการเรียนรู้
 เป็นการฝึกทักษะในการจับใจความ หรือประเด็นสำคัญ
 ของเรื่องที่อ่าน
 เป็นวิธีสอนที่มุ่งเน้นการสอนโดยการฝึกให้นักเรียนกวาดสายตา
 หาหัวเรื่องแล้วเปลี่ยนหัวข้อนั้น ๆ เป็นคำถาม
 สอนและฝึกให้นักเรียนบันทึกสิ่งที่จะได้จากการอ่าน
 เมื่ออ่านจบข้อความแล้วฝึกให้นักเรียนทบทวนโดยการตรวจสอบ
 บันทึกที่เขียนไว้ รูปแบบนี้พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการสอนอ่านนี้
 โดยมีวิธีการสอนประกอบด้วยขั้นตอน 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขั้น Survey (S)

เป็นขั้นที่ครูให้นักเรียนอ่านอย่างคร่าว ๆ
 โดยการกวาดสายตาไปตามข้อในบทหนึ่ง ๆ
 เพื่อหาข้อหรือจุดสำคัญของเรื่องที่เรื่องนั้นจะกล่าวต่อไป
 ถ้าหากว่าเรื่องนั้นมีบทสรุปก็อ่านบทสรุปด้วยการอ่านในขั้นนี้ไม่
 ควรใช้เวลาเกิน 1 นาทีและการอ่านนี้จะชี้ให้เห็นหัวข้อสำคัญ ๆ
 หรือแนวคิดที่เป็นหลักของเรื่องประมาณ 3-6 หัวข้อการอ่านคร่าว ๆ
 นี้ จะช่วยให้นักเรียนเรียบเรียงความคิดต่าง ๆ
 ได้เมื่ออ่านเรื่องอย่างละเอียดในภายหลัง

2. ขั้น Question (Q)

เป็นขั้นที่ครูให้นักเรียนเปลี่ยนหัวข้อเรื่องทีอ่านเป็นคำถาม
 การตั้งคำถามนี้จะทำให้นักเรียนมีความอยากรู้อยากเห็นมากขึ้น
 ดังนั้น จึงเพิ่มความเข้าใจมากขึ้น
 คำถามจะช่วยให้ย้อนนึกถึงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
 เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องได้เร็วยิ่งขึ้น
 และคำถามจะช่วยให้ส่วนสำคัญของเรื่องเด่นชัด
 ในขณะที่อ่านรายละเอียดที่อธิบายหัวข้อนั้น ๆ
 การเปลี่ยนหัวข้อเป็นคำถามได้ทันทีที่อ่านหัวข้อ
 นักเรียนต้องพยายามคิดเสมอว่าต้องอ่านเพื่อหาคำตอบ

3. **อ่าน** Read (R)

เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะต้องอ่านเรื่องเพื่อหาคำตอบ
นั่นคืออ่านตั้งแต่ต้นจนจบ การอ่านนี้ไม่ใช่การค่อย ๆ
อ่านทีละบรรทัด
แต่เป็นการอ่านที่มีความกระตือรือร้นที่จะหาคำตอบให้ได้

4. ขั้น Recite (R) เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้ว

ให้นักเรียนพยายามตอบคำถามอย่างย่อ ๆ โดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง

การทำเช่นนี้จะทำให้รู้ว่าเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับอะไร

ถ้าตอบคำถามไม่ได้ให้ย้อนกลับไปอ่านเรื่องใหม่อย่างคร่าว ๆ

วิธีการบรรยายถึงสิ่งที่อ่านไปแล้วที่ดีที่สุด คือ

การจดบันทึกวลีที่สำคัญ ๆ ในรูปของโครงเรื่องอย่างสั้น ๆ

การจดบันทึกทำให้ต้องใช้กลามเนื้อสายตาและต้องคิดโดยใช้ภาษาในการจินตนาการ

การใช้ประสาทรับความรู้สึกยิ่งมากก็ยิ่งทำให้จำได้ดียิ่งขึ้น

5. **บ้าน** Review (R)

เมื่ออ่านจบบทเรียนแล้วให้นักเรียนตรวจดูบันทึกที่จดไว้เพื่อมองให้
เห็นภาพรวมของจุดสำคัญและความสัมพันธ์ของจุดสำคัญเหล่านี้
น

และตรวจสอบความจำในเรื่องโดยการพยายามระลึกถึงหัวข้อย่อย
แล้วบันทึกไว้ใต้หัวข้อสำคัญ

ทุกขั้นตอนครูจะต้องคอยกำกับดูแลและให้คำแนะนำแก่นักเรียนอย่างใกล้ชิดจึงจะได้ผลดี (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2546, หน้า 245-248)

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วัชลี บัวตา (2550: 42) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ ซึ่งเป็นแบบประเมินผลตามสภาพจริงวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

อรทัย จันได (2553: 18) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถในการที่จะพยายามเข้าถึงความรู้หรือทักษะ ซึ่งเกิดจากการกระทำที่ประสานกัน ต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ทั้งองค์ประกอบทางด้านที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา และองค์ประกอบที่ใช้สติปัญญาแสดงออกในรูปของความสำเร็จ ซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยาหรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไป

ไข่มุก มณีศรี (2554: 57) ได้ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของสมอง หรือประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การฝึกฝน หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล สามารถวัดได้โดยการทดสอบด้วยวิธีต่าง ๆ

กชพร ฤาชา (2555: 31) ได้ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนอย่างไรก็ตาม สิ่งที่พึงปรารถนาของครู คือ

การสอนนั้นจะต้องทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และสิ่งที่ใช้สำหรับวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างหนึ่งก็คือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นิ่มน้อย แพงปัสสา (2551: 79) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะ ความรู้ความสามารถและมวลประสบการณ์ของบุคคลอันเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้ และเป็นผลให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ซึ่งตรวจสอบได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สำเนียง ไช่มุก (2552: 17) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถและทักษะที่เกิดจากการเรียนรู้ซึ่งสามารถวัดได้ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไป และความรู้ความสามารถ นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

สุพิชชา ประเสริฐ (2554: 37) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถหรือความสำเร็จของนักเรียน อันเป็นผลที่เกิดจากการเรียนการสอนที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่สามารถวัดได้จากด้านต่าง ๆ คือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ ทักษะ กระบวนการ และการนำไปใช้ประโยชน์ และสามารถวัดได้โดยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือทักษะที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนภายหลัง อันได้มาจากการเรียนรู้และความสามารถในการนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาและศึกษาต่อได้ และสามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือหรือแบบทดสอบ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพประสิทธิภาพมากขึ้น

4.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บลูม (ทักษิณ ประสงค์สุข. 2546: 15; อ้างอิงมาจาก Bloom. 1982: 139) กล่าวว่า สิ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีตัวแปร 3 ตัวแปร คือ

1. พฤติกรรมด้านความรู้และความคิด (Cognitive Entry Behaviors) หมายถึง ความรู้ความสามารถ และทักษะต่าง ๆ ของผู้เรียนที่มีมาก่อน

2. คุณลักษณะทางจิตใจ (Affective Entry Characterizations) แรงจูงใจที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียน เกิดความอยากเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ ได้แก่ ความสนใจในวิชาที่เรียน เจตคติต่อเนื้อหาวิชาและสถาบันให้การยอมรับความสามารถของตัวเอง เป็นต้น

3. คุณภาพการเรียนการสอน (Quality of Instruction) หมายถึง ประสิทธิภาพการเรียนการสอนที่นักเรียนได้รับ ได้แก่ คำแนะนำการปฏิบัติและแรงเสริมของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียน เป็นต้น

กนกวรรณ พลอาษา (2549: 51) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขึ้นอยู่กับพฤติกรรมด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ คุณลักษณะด้านจิตพิสัย คุณภาพการสอน

โดยคุณลักษณะของนักเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มากที่สุด ส่วนคุณภาพการสอนของครูและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอันดับรองลงมา

สรุปได้ว่า ความถนัดหรือประสบการณ์เดิมของนักเรียน ทักษะคตินักเรียนต่อวิชาที่เรียน คุณภาพการสอนของครูผู้สอน รวมไปถึงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยกันทั้งสิ้น

4.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บุญชม ศรีสะอาด (2545: 53) กล่าวว่า
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดผล
การเรียนรู้ในเนื้อหาและจุดประสงค์ในรายวิชาต่าง ๆ
ที่เรียนมาในโรงเรียนและสถานศึกษาต่าง ๆ
เป็นเครื่องมือหลักของการวัดผล

สมบัติ ท้ายเรือคำ (2546: 73) กล่าวว่า
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดระ
ดับความสามารถของผู้เรียน
ว่ามีความรู้ความสามารถและทักษะในเนื้อหาวิชาที่เรียนไปแล้วมา
กน้อยเพียงใด

สมนึก ภัททิยธนี (2547: 55) กล่าวว่า
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง
แบบทดสอบที่วัดสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ
ที่นักเรียนได้รับการเรียนรู้ที่ผ่านมาแล้ว

สำรวม สุขสโมสร (2549: 40) กล่าวว่า
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง
แบบทดสอบที่นำมาใช้วัดปริมาณความรู้ ความสามารถ
ทักษะเกี่ยวกับด้านวิชาการที่นักเรียนได้เรียนรู้มาจากการสั่งสอน
ของครูว่าได้รับรู้มามากน้อยเท่าไร
เป็นเครื่องมือของครูที่จะใช้วัดความสามารถของนักเรียนหรือควา
มรู้ที่เรียนมา

สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง
เครื่องมือที่นำมาใช้วัดผลการเรียนรู้ในเนื้อหาและระดับความสาม
ารถของผู้เรียนว่ามีความรู้ ความสามารถ
ทักษะการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาที่ได้เรียนไปแล้วว่ามากน้อยเพียงใ
ด

4.4 ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมนึก ภัททิยธนี (2547: 45)
ได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. แบบทดสอบที่ครูสร้าง (Teacher Made Test)
หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเฉพาะกลุ่ม
ครูที่สอนจะไม่นำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่น เป็นแบบทดสอบที่ใช้
กันโดยทั่วไปในโรงเรียน

2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test)
หมายถึง
แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์เช่นเดียวกับแบบทดสอบที่ครูสร้าง
แต่มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพต่าง ๆ
ของนักเรียนที่ต่างกลุ่มกัน เช่น
เปรียบเทียบคุณภาพของนักเรียนในโรงเรียนแห่งหนึ่งกับนักเรียน
กลุ่มอื่น ๆ ทั่วประเทศ (แบบทดสอบมาตรฐานระดับชาติ)
หรือกับนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ทั่วจังหวัด
(แบบทดสอบมาตรฐานระดับจังหวัด) เป็นต้น
สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
แบ่งประเภทของแบบทดสอบได้เป็น 2 ชนิด คือ
แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นและแบบทดสอบมาตรฐาน

4.5 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2543: 111-113) กล่าวว่า
การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ มีขั้นตอนในการดำเนินการ
ดังนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตรและสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร
การสร้างแบบทดสอบควรเริ่มต้นการวิเคราะห์หลักสูตร
เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาสาระและพฤติกรรมที่ต้องการจะวัด
ตารางวิเคราะห์หลักสูตรจะเป็นกรอบในการออกข้อสอบ

ซึ่งระบุจำนวนข้อสอบในแต่ละเรื่องและพฤติกรรมที่ต้องการจะวัดได้

2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้
จุดประสงค์การเรียนรู้เป็นพฤติกรรมที่เป็นผลการเรียนรู้ที่ผู้สอนมุ่งหวังจะให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน

ซึ่งผู้สอนจะต้องกำหนดไว้ล่วงหน้าสำหรับเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และสร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์

3. กำหนดชนิดของข้อสอบและศึกษาวิธีสร้าง
โดยการศึกษาตารางวิเคราะห์ หลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้
ผู้ออกข้อสอบและตัดสินใจเลือกใช้ชนิดของข้อสอบที่จะใช้วัดว่าจะ
เป็นแบบใด

โดยต้องเลือกให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนรู้และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

แล้วศึกษาวิธีเขียนข้อสอบชนิดนั้นให้มีความรู้ความเข้าใจในหลัก
และวิธีการเขียนข้อสอบ

4. เขียนข้อสอบ
ผู้ออกข้อสอบลงมือเขียนข้อสอบตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในตารางวิเคราะห์หลักสูตร และให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

5. ตรวจสอบข้อสอบ
เพื่อให้ข้อสอบที่เขียนไว้แล้วมีความถูกต้องตามหลักวิชา
มีความสมบูรณ์ครบถ้วนตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในตารางวิเคราะห์หลักสูตรผู้ออกข้อสอบ

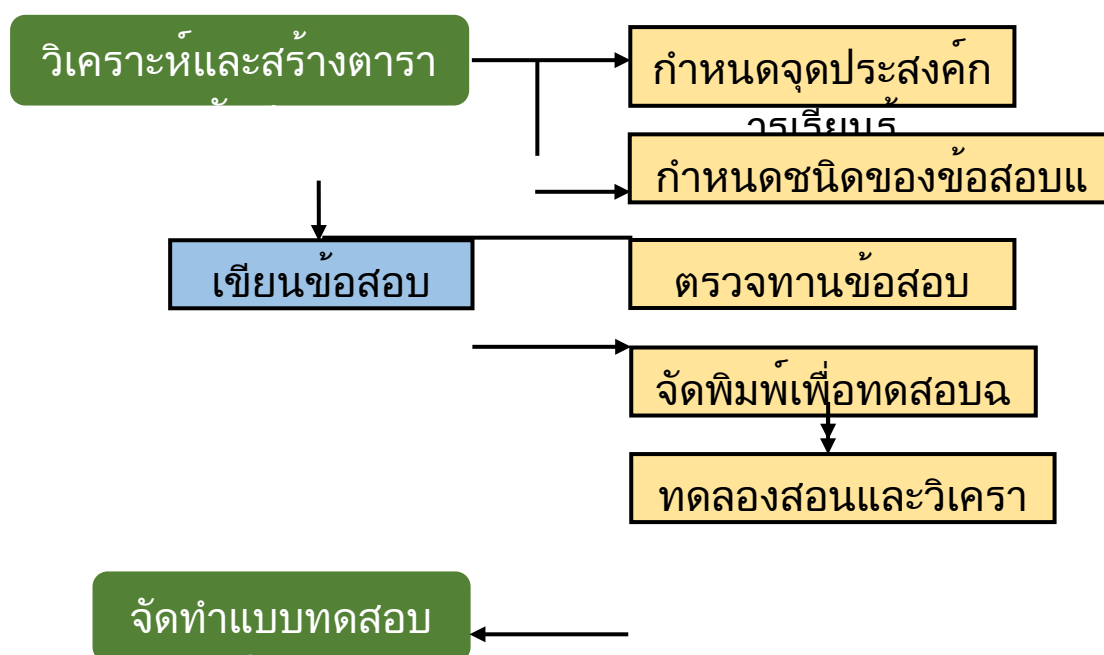
ต้องพิจารณาทบทวนตรวจสอบอีกครั้งก่อนที่จะจัดพิมพ์และนำไปใช้ได้

6. จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง
เมื่อตรวจสอบข้อสอบเสร็จแล้วให้พิมพ์ข้อสอบทั้งหมด
จัดทำเป็นแบบทดสอบฉบับทดลอง

โดยมีคำชี้แจงหรือคำอธิบายวิธีตอบแบบทดสอบ[(Direction)
และจัดวางรูปแบบการพิมพ์ให้เหมาะสม

7. ทดลองสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ
เป็นวิธีการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบก่อนนำไปใช้จริง
โดยนำแบบทดสอบไปทดลองสอบกับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับ
กลุ่มที่ต้องการสอนจริง
แล้วนำผลการสอบมาวิเคราะห์และปรับปรุงข้อสอบให้มีคุณภาพ

8. จัดทำแบบทดสอบฉบับจริงจากผลการวิเคราะห์ข้อสอบ
หากพบว่าข้อสอบข้อใดไม่มีคุณภาพหรือมีคุณภาพไม่ดีพอ
อาจจะต้องตัดทิ้งหรือปรับปรุงแก้ไขข้อสอบให้มีคุณภาพดีขึ้นแล้ว
จึงจัดทำเป็นแบบทดสอบฉบับจริงที่จะนำไปทดสอบกับกลุ่มเป้าหมาย
ต่อไป จากขั้นตอนทั้ง 8 ขั้นตอนดังกล่าว
อาจสรุปได้ดังภาพประกอบ 3 ดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 3

ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
(พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2543, หน้า 113)

ขั้นตอนทั้งหมดในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
สรุปได้ว่า เป็นแบบทดสอบที่สามารถนำไปวิเคราะห์ข้อมูลได้
เพราะเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพ
สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ความสามารถ และทักษะต่าง ๆ
ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

บุญชม ศรีสะอาด (2545: 59-66)
ได้กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์จุดประสงค์ เนื้อหาวิชา
และทำตารางกำหนดลักษณะข้อสอบ
ขั้นตอนแรกสุดจะต้องทำการวิเคราะห์ว่าเนื้อหาหรือหัวข้อที่จะสร้าง
ข้อสอบวัดนั้น มีจุดประสงค์ของการสอน
หรือจุดประสงค์การเรียนรู้อะไรบ้าง
ทำการวิเคราะห์เนื้อหาวิชาว่ามีโครงสร้างอย่างไร
จัดเขียนหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อยทุกหัวข้อ
พิจารณาความเกี่ยวโยงความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาเหล่านั้น
จากนั้นก็จัดทำตารางกำหนดลักษณะข้อสอบหรือที่เรียกว่าตาราง
วิเคราะห์หลักสูตร ตารางนี้มี 2 มิติ คือ
ด้านเนื้อหา กับด้านสมรรถภาพที่ต้องการวัด
และพิจารณาว่าจะออกข้อสอบทั้งหมดกี่ข้อ
เขียนจำนวนข้อลงในช่องรวมช่องสุดท้าย
จากนั้นพิจารณาว่าหัวข้อเรื่องใดสำคัญมากน้อย
เขียนลำดับความสำคัญลงไป
กำหนดจำนวนข้อที่จะวัดในแต่ละช่องซึ่งจะขึ้นอยู่กับว่าเรื่องนั้นต้
องการให้เกิดสมรรถภาพด้านใดมากน้อยกว่ากัน

2.
กำหนดรูปแบบของข้อคำถามและศึกษาวิธีเขียนข้อสอบ
ทำการพิจารณาและตัดสินใจว่าจะใช้ข้อคำถามรูปแบบใด
ศึกษาวิธีเขียนข้อสอบ หลักการเขียนข้อคำถาม ศึกษาวิธีเขียน

ข้อสอบสมรรถภาพต่าง ๆ
ศึกษาเทคโนโลยีในการเขียนข้อสอบเพื่อนำมาใช้เป็นหลักในการ
เขียนข้อสอบ

3. เขียนข้อสอบ ลงมือเขียนข้อสอบ
ใช้ตารางกำหนดลักษณะของข้อสอบที่จัดทำไว้ในชั้นที่ 1
เป็นกรอบซึ่งทำให้สามารถออกข้อสอบวัดได้ครอบคลุมทุกหัวข้อ
เนื้อหาและทุกสมรรถภาพ
ส่วนรูปแบบและเทคนิคในการเขียนข้อสอบยึดตามที่ศึกษาในชั้นที่
2

4. ตรวจสอบข้อสอบ นำข้อสอบที่ได้เขียนไว้ในชั้นที่ 3
มาพิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง
โดยพิจารณาถึงความถูกต้องตามหลักวิชา พิจารณาว่าแต่ละข้อ
วัดในเนื้อหาและสมรรถภาพตามตารางกำหนดลักษณะข้อสอบหรือ
ไม่ ภาษาที่ใช้เขียนมีความเข้าใจง่ายเหมาะสมดีแล้วหรือไม่
ตัวถูกตัวลวงเหมาะสมเข้าหลักเกณฑ์หรือไม่
หลังการพิจารณาทบทวนเองแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญวัดผล
และด้านเนื้อหาสาระพิจารณาข้อบกพร่อง
และนำเอาข้อวิจารณ์เหล่านั้นมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะ
สมยิ่งขึ้น

5. พิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง
นำข้อสอบทั้งหมดมาพิมพ์เป็นแบบทดสอบโดยจัดพิมพ์คำชี้แจงหรือ
คำอธิบายวิธีทำแบบทดสอบไว้ที่ปกของแบบทดสอบอย่างละเอียด
และชัดเจน การจัดพิมพ์วางรูปแบบให้เหมาะสม

6. ทดลองใช้ วิเคราะห์คุณภาพและปรับปรุง
นำแบบทดสอบไปทดลองกับกลุ่มที่คล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่จะสอบจ
ริง
ซึ่งได้เรียนในวิชาหรือเนื้อหาที่จะสอบแล้วนำผลการสอบมาตรวจ
ให้คะแนน ทำการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก

ค่าความยากของข้อสอบแต่ละข้อ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์คุณภาพ
คัดเลือกเอาข้อที่มีคุณภาพเข้าเกณฑ์ตามจำนวนที่ต้องการ
ถ้าข้อที่เข้าเกณฑ์จำนวนมากกว่าที่ต้องการ
ก็ตัดข้อที่เหนือหามากกว่าที่ต้องการซึ่งเป็นข้อที่มีอำนาจจำแนกต่ำ
สุดออกตามลำดับ
นำเอาผลการสอบทศิตเฉพาะข้อสอบที่เข้าเกณฑ์เหล่านั้นมาคำนวณ
หาค่าความเชื่อมั่น

7.

พิมพ์แบบทดสอบฉบับจริง

นำข้อสอบที่มีอำนาจจำแนกและระดับความยากเข้าเกณฑ์
ตามจำนวนที่ต้องการในขั้นที่ 6
มาพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับที่จะใช้จริง
ซึ่งจะต้องมีคำชี้แจงวิธีทำด้วย
และในการพิมพ์นอกจากใช้รูปแบบที่เหมาะสมแล้วควรคำนึงถึงความ
ประณีตถูกต้อง ซึ่งจะต้องตรวจทานให้
สรุปได้ว่า
การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น
ควรสร้างตามลำดับขั้นตอน เริ่มจากการวิเคราะห์จุดประสงค์
เนื้อหาวิชา
และทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบกำหนดรูปแบบของข้อคำถาม
และศึกษาวิธีการเขียนข้อสอบ เขียนข้อสอบ ตรวจทานข้อสอบ
พิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง ทดลองใช้
วิเคราะห์คุณภาพและปรับปรุง และพิมพ์แบบทดสอบฉบับจริง

4.6

หลักการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบเลือกตอบ

สมนึก ภัททิยธนี (2547: 64-77)
ได้กล่าวถึงหลักในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบเลือกตอบไว้ ดังนี้

1. เขียนตอนนำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์แล้วใส่เครื่องหมายปรัศนี
ไม่ควรสร้างตอนนำให้เป็นแบบอ่านต่อความ
เพราะทำให้คำถามไม่กระชับ
เกิดปัญหาสองแง่หรือข้อความไม่ต่อกันหรือเกิดความสับสนในการ
คิดหาคำตอบ
2. เน้นเรื่องที่จะถามให้ชัดเจนและตรงจุด ไม่คลุมเครือ
เพื่อว่าผู้อ่านจะได้ไม่เข้าใจไขว้เขว
สามารถมุ่งความคิดในคำตอบไปถูกทิศทาง (เป็นปรนัย)
3. ควรถามในเรื่องที่มีคุณค่าต่อการวัด
หรือถามในสิ่งที่ตั้งถามมีประโยชน์ คำถาม
แบบเลือกตอบสามารถถามพฤติกรรมในสมองได้หลาย ๆ ด้าน
ไม่ใช่ถามเฉพาะความจำหรือความจริงตามตำรา
แต่ต้องถามให้คิดหรือนำความรู้ที่เรียนไปใช้ในสถานการณ์ใหม่
4. หลีกเลี่ยงคำถามปฏิเสธ
ถ้าจำเป็นต้องใช้ก็ควรขีดเส้นใต้คำปฏิเสธ
แต่คำปฏิเสธซ้อนไม่ควรใช้อย่างยิ่ง
เพราะปกตินักเรียนจะยุ่งยากต่อการแปลความหมายของคำถามและ
คำตอบคำถามที่ถามกลับหรือปฏิเสธซ้อนผิดมากกว่าถูก
5. อย่าใช้คำฟุ่มเฟือย ควรถามปัญหาโดยตรง
สิ่งใดไม่เกี่ยวข้องหรือไม่ได้ใช้เป็นเงื่อนไขในการคิดก็ไม่ต้องนำมา
เขียนไว้ในคำถาม จะช่วยให้คำถามรัดกุมและชัดเจนขึ้น
6. เขียนตัวเลือกให้เป็นเอกพจน์ หมายถึง
เขียนตัวเลือกทุกตัวให้เป็นลักษณะใดลักษณะหนึ่งหรือมีทิศทางแ
บบเดียวกันหรือมีโครงสร้างสอดคล้องเป็นทำนองเดียวกัน
7. ควรเรียงลำดับตัวเลขในตัวเลือกต่าง ๆ ได้แก่
คำตอบที่เป็นตัวเลข นิยมเรียงจากน้อยไปหามาก
เพื่อช่วยให้ผู้ตอบพิจารณาหาคำตอบได้สะดวก
ไม่หลงและป้องกันการเดาตัวเลือกที่มีค่ามาก

8. ใช้ตัวเลือกปลายเปิดหรือปลายปิดให้เหมาะสม
ตัวเลือกปลายเปิด ได้แก่ ตัวเลือกสุดท้ายใช้คำว่า ไม่มีคำตอบถูก
ที่กล่าวมาผิดหมดทุกข้อหรือสรุปแน่นอนไม่ได้

9. ข้อเดียวต้องมีคำตอบเดียว
แต่บางครั้งผู้ออกข้อสอบคาดไม่ถึงว่าจะมีปัญหาหรืออาจจะเกิดจา
กการแต่งตั้งตัวลงไม่รัดกุม จึงมองตัวลงเหล่านั้นได้อีกแง่หนึ่ง
ทำให้เกิดปัญหาสองแง่สองมุมได้

10.
เขียนทั้งตัวถูกและตัวผิดให้ถูกหรือผิดตามหลักวิชา คือ
จะกำหนดตัวถูกหรือผิด เพราะสอดคล้องกับความเชื่อของสังคม
หรือกับคำพังเพยทั่ว ๆ ไปไม่ได้
ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนมุ่งให้นักเรียนทราบความจริงตาม
หลักวิชาเป็นสำคัญ
จะนำความเชื่อเรื่องโชคลางหรือขนบธรรมเนียมประเพณีเฉพาะท
้องถิ่นมาอ้างไม่ได้

11. เขียนตัวเลือกให้อิสระจากกัน
พยายามอย่าให้ตัวเลือกตัวใดตัวหนึ่งเป็นส่วนหนึ่งหรือส่วนประก
บของตัวเลือกอื่น ต้องให้แต่ละตัวเป็นอิสระจากกันอย่างแท้จริง

12. ควรมีตัวเลือก 4-5 ตัว ข้อสอบแบบเลือกตอบน
ถ้าเขียนตัวเลือกเพียง 2 ตัว ก็กลายเป็นข้อสอบแบบกา ถูก-ผิด
และป้องกันไม่ให้เดาได้ง่าย ๆ จึงควรมีตัวเลือกมาก ๆ
ตัวที่นิยมใช้มากเป็นข้อสอบระดับประถมศึกษาปีที่ 1-2 ควรใช้ 3
ตัวเลือก ระดับประถมศึกษาปีที่ 3-6 ควรใช้ 4 ตัวเลือก
และตั้งแต่มัธยมศึกษาขึ้นไป ควรใช้ 5 ตัวเลือก

13. อย่าแนะคำตอบ มีหลายกรณี ดังนี้

13.1 คำถามข้อหลัง ๆ แนะคำถามข้อแรก ๆ

13.2 ถามเรื่องที่นักเรียนคล่องปากอยู่แล้ว

โดยเฉพาะคำถามประเภทคำพังเพย

สุภาชิต

คติพจน์หรือคำเตือนใจ

13.3

ใช้ข้อความของคำตอบถูกซ้ำกับคำถามหรือเกี่ยวข้องกันอย่างเห็น
ได้ชัด เพราะนักเรียนที่ไม่มีความรู้ก็อาจจะเดาได้ถูก

13.4

ข้อความของตัวถูกบางส่วนเป็นส่วนหนึ่งของทุกตัวเลือก

13.5

เขียนตัวถูกหรือตัวลวงถูกหรือผิดเด่นชัดเกินไป

13.6 คำตอบไม่กระจาย

สรุปได้ว่า

หลักการในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบ
เลือกตอบ ครูผู้สร้างข้อสอบจำเป็นต้องยึดหลักเกณฑ์ทั้ง 13 ข้อ
เพื่อให้ได้ข้อสอบแบบเลือกตอบที่มีคุณภาพและต้องคำนึงถึงลักษณะ
ของข้อสอบที่ดีด้วย ได้แก่ ความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น
ความเป็นปรนัย

มีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและสอดคล้องกับเนื้อหา
ที่เรียน

5. ความพึงพอใจ

5.1 ความหมายของความพึงพอใจ

จรัส โพธิ์จันทร์ (2553: 17)

ได้กล่าวถึงความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกของบุคคลต่อหน่วยงาน
ซึ่งอาจเป็นความรู้สึกในทางบวก ทางเป็นกลาง หรือทางลบ
ความรู้สึกเหล่านี้มีผลต่อ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่
กล่าวคือ หากความรู้สึกโน้มเอียงไปในทางบวก
การปฏิบัติหน้าที่จะมีประสิทธิภาพสูง
แต่หากความรู้สึกโน้มเอียงไปในทางลบ
การปฏิบัติหน้าที่จะมีประสิทธิภาพต่ำ

วิมลสิทธิ์ หรยางกูร (2551: 9) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นการให้ค่าความรู้สึกของเรา และมีความสัมพันธ์กับโลกทัศน์ที่เกี่ยวกับความหมายของสภาพแวดล้อม ค่าความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อมจะแตกต่างกัน เช่น ความรู้สึกเลว-ดี พอใจ-ไม่พอใจ สนใจ-ไม่สนใจ เป็นต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ความชอบหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการหรือความคาดหวังในทางที่ดีด้านวัตถุและจิตใจ

5.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

Maslow (Maslow, Abraham. 1981: unpagged) กล่าวถึงทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's the human needs theory) ไว้ว่า ทุกคนมีความต้องการอยู่เสมอและไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อได้รับความต้องการอย่างหนึ่งจะต้องการอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะความต้องการ 5 ระดับ ได้แก่

1. ความต้องการทางสรีระ (Basic physiological needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ได้แก่ ความต้องการอาหาร อากาศ น้ำ อุณหภูมิ การหลับนอน การขับถ่ายที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค การพักผ่อน ความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (Safety and security needs) เป็นความต้องการให้ตนเองปลอดภัยจากอันตรายทุกด้าน ความต้องการความมั่นคงในการทำงาน ตลอดจนความมั่นคงทางฐานะเศรษฐกิจ

3. ความต้องการความรักและเป็นเจ้าของ (Love and belonging needs) เป็นความต้องการความรัก อยากให้ตนเป็นที่รัก ยอมรับจากกลุ่ม ต้องการความรักและต้องการมีส่วนร่วมในกลุ่มให้กลุ่มยอมรับตน เช่น กลุ่มครอบครัว กลุ่มสังคม

4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจากผู้อื่น (Self-esteem needs) เป็นความต้องการที่จะให้ผู้อื่นยกย่องตน เป็นความปรารถนาของบุคคลที่ทำให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ

5. ความต้องการที่จะบรรลุถึงความต้องการของตนเองอย่างแท้จริง (Self-actualization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ เช่น ความต้องการอยากเป็นหัวหน้าสูงสุดของหน่วยงาน ความต้องการอยากเด่นอยากดังในทางหนึ่ง

จากแนวความคิดของมาสโลว์ (Maslow) แสดงให้เห็นว่า มนุษย์ส่วนใหญ่ไม่สามารถบรรลุความต้องการในระดับการรู้จักตนเองได้ ทำให้มนุษย์มีความต้องการในระดับสูงมากขึ้น เพราะความต้องการระดับสูงเป็นแรงผลักดันให้มนุษย์ต้องอยู่รวมกันเป็นกลุ่มและทำการสื่อสารซึ่งกันและกัน เพื่อหวังผลในส่วนหนึ่งที่เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดอย่างกว้างขวาง เกิดการร่วมมือกันนำไปสู่การปฏิบัติเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นการสนองความต้องการต่าง ๆ ของมนุษย์นั่นเอง เมื่อมนุษย์ทุกคนมีความต้องการและความต้องการนั้นได้รับการบริการหรือตอบสนองแล้ว ย่อมทำให้เกิดความพึงพอใจ

สรุปได้ว่า

ทฤษฎีความพึงพอใจคือความต้องการของบุคคลที่ต้องการทำในสิ่งที่ตนเองคาดหวังจนเกิดความพึงพอใจและไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อได้รับความต้องการอย่างหนึ่งจะต้องการอีกอย่างหนึ่ง สำหรับความพึงพอใจในการเรียนรู้ คือ

ความรู้สึกเมื่อนักเรียนมีโอกาสร่วมความสำเร็จในการเรียนรู้ตามสถานการณ์ที่จัดไว้อย่างมีคุณภาพ และนักเรียนจะพึงพอใจในการเรียนตามกิจกรรมหรือเนื้อหาวิชาที่เรียน

5.3 แนวคิดที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ

เพชฌัญญู กิจระการ (ทองอินทร์ ภูมิประสาธน์. 2547: 57; อ้างอิงมาจากเพชฌัญญู กิจระการ. 2544: 7) ได้กล่าวถึงแนวคิดของแฮทฟิลด์และฮิวแมน (Hayfield and Human) ที่ได้พัฒนาแนวคิดของนักวิจัยต่าง ๆ มาเป็นเครื่องมือวัดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน พบว่า องค์ประกอบที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ประการ คือ

ตัวแปรที่ 1 องค์ประกอบเกี่ยวกับงานที่ทำในปัจจุบัน ประกอบด้วย

1. ความตื่นเต้น / น่าเบื่อ
2. ความสนุกสนาน / ความไม่สนุกสนาน
3. สภาพโล่ง / สภาพสลับ
4. ความท้าทาย / ไม่ท้าทาย
5. ความพอใจ / ไม่พอใจ

ตัวแปรที่ 2 องค์ประกอบด้านค่าจ้าง ประกอบด้วย

1. ถือเป็นรางวัล / ไม่เป็นรางวัล
2. มาก / น้อย
3. ยุติธรรม / ไม่ยุติธรรม
4. เป็นทางบวก/เป็นเชิงลบ

ตัวแปรที่ 3 องค์ประกอบด้านการเลื่อนตำแหน่ง
ประกอบด้วย

1. ยุติธรรม / ไม่ยุติธรรม
2. เชื่อถือได้ / เชื่อถือไม่ได้
3. เป็นทางบวก / เป็นเชิงลบ
4. เป็นเหตุเป็นผล / ไม่เป็นเหตุเป็นผล

ตัวแปรที่ 4 องค์ประกอบด้านนิเทศ / ผู้บังคับบัญชา
ประกอบด้วย

1. อยู่ใกล้ / อยู่ไกล
2. ยุติธรรมแบบจริงใจ /

ยุติธรรมแบบไม่จริงใจ

3. เป็นมิตร / ค่อนข้างไม่เป็นมิตร
4. เหมาะสมทางคุณสมบัติ /

ไม่เหมาะสมทางคุณสมบัติ

ตัวแปรที่ 5 องค์ประกอบด้านเพื่อนร่วมงาน
ประกอบด้วย

1. เป็นระเบียบเรียบร้อย /

ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย

2. จงรักภักดีต่อสถานที่ทำงาน /

ไม่จงรักภักดีต่อที่ทำงาน

3. สนุกสนานร่าเริง / ไม่สนุกสนานร่าเริง
4. ดุน่าสนใจเอาจริงเอาจัง / ดูเหนื่อยหน่าย

สกอตต์ (อรพิน จิรวัดนศิริ. 2541: 22, อ้างจาก Scott.
1970: 124)

ได้เสนอแนวคิดในเรื่องการจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานที่จะให้ผลเชิงปฏิบัติ มีลักษณะ ดังนี้

1. งานควรมีส่วนสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัวงานนั้นจะมีความหมายสำหรับผู้ทำ
2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จโดยใช้ระบบการทำงานและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้ได้ผลในการจูงใจภายในเป้าหมายของงานจะต้องมีลักษณะ ดังนี้

3.1 คนทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย

3.2

ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง

3.3 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

เมื่อนำแนวความคิดนี้มาประยุกต์ใช้กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียน

มีส่วนในการเลือกเรียนตามความสนใจ

และมีโอกาสร่วมกันตั้งจุดประสงค์หรือความมุ่งหมายในการทำกิจกรรม ได้เลือกวิธีแสวงหาความรู้ด้วยวิธีที่ผู้เรียนถนัด

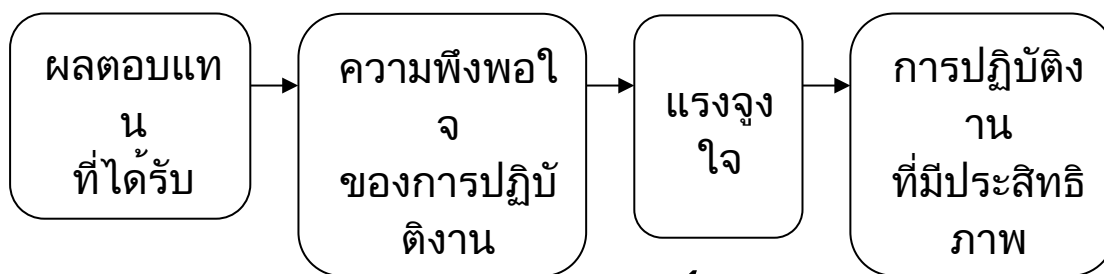
สามารถค้นหาคำตอบได้ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือการปฏิบัติให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์

ซึ่งในปัจจุบันครูผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษา จึงต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียนรู้

การทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้หรือการปฏิบัติงานมีแนวความคิดพื้นฐานที่ต่างกัน 2 ลักษณะ คือ

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน การตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจจะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่า

ผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง ตามแนวคิดดังกล่าว
สามารถแสดงด้วยภาพประกอบ 4 ดังนี้

ภาพประกอบ 4

ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ
จากแนวคิดดังกล่าว

ครูผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางบรรลุผลสำเร็จ

จึงต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์ รวมทั้งสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียนให้มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรมจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ
ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ

ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสมซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ

ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัลหรือผลตอบแทน

ซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายในและผลตอบแทนภายนอก

โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน

ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริงและการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้แล้วความพอใจย่อมเกิดขึ้น

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ คือ การปฏิบัติงานที่ดีและมีการให้รางวัลหรือผลตอบแทน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความภาคภูมิใจและความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน สำหรับความพึงพอใจในการเรียนรู้ของนักเรียน คือ ความรู้สึกที่ดีและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน และทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จทางการเรียน

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

กาญจนา แก้วบ้านดอน และ อีราภรณ์ พลายเล็ก (2564) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 กรณีศึกษา โรงเรียนวัดบวรมงคล มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนวัดบวรมงคล จำนวน 14 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R และแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ที่เรียนโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R

มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 83.6 ซึ่งสะท้อนผลการวิจัยได้ว่า เทคนิค SQ3R สามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้ดีขึ้น เนื่องจากเทคนิค SQ3R เป็นเทคนิคที่ทำให้นักเรียนมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน มีขั้นตอนการอ่านที่ชัดเจน จึงทำให้เข้าใจบทอ่านได้ถูกต้องและรวดเร็ว แต่ครูควรมีการช่วยเหลือนักเรียนในการทำกิจกรรมสำรวจและให้คำแนะนำในการทำกิจกรรมตามขั้นตอนของเทคนิค SQ3R เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม นอกจากนี้ การวัดประเมินผลงานรายบุคคลและรายกลุ่มต้องมีความชัดเจนเพื่อเป็นแนวทางในการทำงานของนักเรียนให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ภัทลดา วงษ์โยธา ชุติพร นาห้วนิล และศุภวัฒน์ บุญนาดี (2564) ได้ศึกษา เรื่อง ผลการใช้เทคนิค SQ3R เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R และ 2) ศึกษาเจตคติต่อการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองนาคำวิทยาคม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 23 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Selection)

แบบแผนการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R

แบบวัดความสามารถในด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

และแบบวัดเจตคติต่อการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R การดำเนินการทดลองใช้ระยะเวลา 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 10 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่า 1)

นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนเท่ากับ 6.17 คิดเป็นร้อยละ 20.58 และหลังเรียนเท่ากับ 21.22 คิดเป็นร้อยละ 72.72 ซึ่งคะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

พบว่าความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนมีเจตคติต่อการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R อยู่ในระดับดี

พรรณิ หรือจินดา (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R ร่วมกับแผนผังความคิด สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการอ่าน

แบบ SQ3R ร่วมกับแผนผังความคิด
 พร้อมทั้งศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ
 SQ3R ร่วมกับแผนผังความคิด
 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 โรงเรียนคลองใหญ่วิทยาคม อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด
 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 30 คน
 ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง ระยะเวลาในการทดลองทั้งหมด 12
 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1)
 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R ร่วมกับแผนผังความคิด
 จำนวน 6 แผน 2) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์
 ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 30 ข้อ
 มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.50-0.80
 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20-0.85 และค่าความเชื่อมั่น
 เท่ากับ 0.94 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 30 ข้อ
 มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.33-0.80
 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20-0.57 และค่าความเชื่อมั่น
 เท่ากับ 0.92 ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One – group pretest –
 posttest design สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย
 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t – test)
 ผลการวิจัยพบว่า 1)
 การอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยม
 ศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนคลองใหญ่วิทยาคม
 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R ร่วมกับแผนผังความคิด
 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2)
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R
ร่วมกับแผนผังความคิดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
อยู่ในระดับดีมาก

วิจิตร นิยมเดชา (2560) ได้ศึกษา เรื่อง
การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษจากนิท
านด้วยวิธีการสอนแบบ SQ3R เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การศึกษาในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1)
เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจคว
ามภาษาอังกฤษจากนิทานด้วยวิธีการสอนแบบ SQ3R
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์
80/80 2)

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลัง
การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษจากนิทานด้
วยวิธีการสอนแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน
ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษจากนิทานด้
วยวิธีการสอนแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โดยศึกษากับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 24 คน
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย

สตูล อำเภอเมือง จังหวัดสตูล เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย 1)
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านจับใจความภาษาอ
ังกฤษจากนิทานด้วยวิธีการสอนแบบ SQ3R ชนิดเลือกตอบ 4

ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 2)
แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษจากนิทานด้วยวิธีก

การสอนแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีทั้งหมด 9 เรื่อง 3) แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับใช้กับแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษจากนิทานด้วยวิธีการสอนแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 9 แผน เวลา 18 ชั่วโมง 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษจากนิทานด้วยวิธีการสอนแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ลักษณะแบบสอบถามประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ข้อสถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ ที่ (t – test) ผลการศึกษาพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษจากนิทานด้วยวิธีการสอนแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.56/81.44 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 และเป็นไปตามสมมติฐานการศึกษา 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษจากนิทานด้วยวิธีการสอนแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่ง เป็นไปตามสมมติฐานการศึกษา 3) ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ

ภาษาอังกฤษจากนิทานด้วยวิธีการสอนแบบ SQ3R
 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก
 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.49 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72
 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการศึกษา

สิริวรรณ นนตรี (2560) ได้ศึกษา เรื่อง
 การใช้วิธีการเรียนรู้แบบ SQ3R

ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 การศึกษาครั้งนี้ เป็นการใช่วิธีการเรียนรู้แบบ SQ3R
 ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1)

เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
 โดยใช้สอนร่วมกับวิธีสอนแบบ SQ3R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2)

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดย
 การใช้วิธีการเรียนรู้แบบ SQ3R

ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 ก่อนเรียนและหลังเรียน 3)

เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียนที่เรียนโดยการใช้
 วิธีการเรียนรู้แบบ SQ3R

ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนพัทลุง
 อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง จำนวน 49 คน

ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ 1)

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการใช้วิธีการเรียนรู้แบบ SQ3R

ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการใช้วิธีการเรียนรู้แบบ SQ3R ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) การใช้วิธีการเรียนรู้แบบ SQ3R ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 แบบฝึก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ทดสอบค่า T (t – test) และสถิติที่ใช้วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะตามเกณฑ์มาตรฐาน (E1/E2) ผลการศึกษาพบว่า 1) การใช้วิธีการเรียนรู้แบบ SQ3R ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน E1/E2 คิดเป็นร้อยละ 80.61/83.27 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้วิธีการเรียนรู้แบบ SQ3R ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คือมีคะแนนก่อนเรียน เฉลี่ยร้อยละ 63.81 และคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 86.33 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) ความพึงพอใจของผู้เรียนหลังการเรียนด้วยการใช้วิธีการเรียนรู้แ

บบ SQ3R ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก

จากงานวิจัยภายในประเทศที่ได้กล่าวไป
ผู้วิจัยสรุปแนวความคิดได้ว่า งานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษาทั้งหมด
เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ทั้งการอ่านเพื่อความเข้าใจ
การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หรือการอ่านจับใจความ

ด้วยเทคนิควิธีสอนอ่าน แบบ SQ3R

และส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย
เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของความสามารถการอ่านด้วยเทคนิควิธี
สอนอ่านแบบ SQ3R ก่อนเรียนกับหลังเรียน

และสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วย
วิธีสอนแบบ SQ3R ผลการวิจัยที่กล่าวไปทั้งหมด พบว่า
ผลสัมฤทธิ์ของความสามารถการอ่านด้วยเทคนิควิธีสอนอ่านแบบ

SQ3R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอน
แบบ SQ3R ผลการวิจัยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุด

และสรุปผลการสอนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R

ผู้วิจัยส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า
เป็นกลวิธีการสอนอ่านวิธีหนึ่งที่ได้ผลและมีประสิทธิภาพ

การสอนแบบ SQ3R

ในการอ่านจับใจความหรือการอ่านเพื่อความเข้าใจ

เป็นวิธีการสอนที่ดีมีการสอนที่เป็นระบบชัดเจน

เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

โดยให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง

ฝึกให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ สังเคราะห์

โดยครูมีบทบาทในการกระตุ้นย่วยให้นักเรียนคิดและใช้ความ
สามารถในการอ่าน เมื่อนักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนทั้ง 5 ขั้น

และการสอนแบบ SQ3R ยังเน้นการอ่านซ้ำ ๆ
 อย่างละเอียดจนกว่าจะเข้าใจและจดจำเรื่องที่อ่านได้
 ซึ่งหลังจากนักเรียนได้เรียนตามขั้นตอนการสอนแบบ SQ3R
 และฝึกจนคล่องแล้ว
 นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการอ่านจับใจความไม่ใช่เรื่องยากและนั
 กเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชานั้น ๆ เพิ่มขึ้น

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Suci Nurmiasih (2012) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)
 เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนด้วยเทคนิค
 SQ3R 2)
 เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านหนังสือหลังเรียนด้วยเทคนิค SQ3R
 3)
 เพื่อหาคะแนนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทั้งก่อนและหลังเรียน
 ด้วยเทคนิค SQ3R
 การออกแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองใช้วิธีเชิงปริมาณ
 ประชากรทั้งหมดเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 41 คน
 กลุ่มตัวอย่างในการทดลองใช้นักเรียน 21 คนจาก class A
 เป็นกลุ่มตัวอย่างการวิจัย
 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือการทดสอบและการวัดค
 ะแนนก่อนและหลังการสอนโดยใช้เทคนิค SQ3R โดยทดสอบ t –
 test ผลการวิจัยพบว่า คะแนนการอ่านก่อนเรียนด้วยเทคนิค
 SQ3R เท่ากับ 64 คะแนนขณะที่คะแนนหลังเรียนโดยใช้เทคนิค
 SQ3R เท่ากับ 91 คะแนน มีค่า T เท่ากับ 10.254 โดย T
 มีค่านัยสำคัญ 0.05 เป็นที่ยอมรับ ดังนั้น
 การทดลองครั้งนี้จึงสรุปได้ว่า การใช้เทคนิค SQ3R

มีผลอย่างมากต่อการสอนการอ่านให้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 ใน MTs Miftahul 'Ula Kertosono กล่าวอีกนัยหนึ่ง เทคนิค
SQ3R

สามารถใช้เป็นเทคนิคทางเลือกในการสอนการอ่านให้กับนักเรียน
ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้

Andrew B. Artis (2008) ได้ศึกษา เรื่อง
การพัฒนาการอ่านให้กับนักศึกษาสาขาวิชาการตลาดชั้นปีที่ 1
ของมหาวิทยาลัยเซาท์ฟลอริดา เมืองเลคแลนด์ สหรัฐอเมริกา
จำนวน 35 คน โดยใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบ SQ3R
โดยเขาเล็งเห็นว่า

การศึกษาด้านการตลาดเป็นสาขาวิชาที่ต้องถ่ายทอดความรู้หรือสิ่ง
ที่รู้ให้กับลูกค้าได้อย่างเข้าใจและรัดกุมได้ในประเด็นที่สำคัญ ๆ
และผู้ที่สามารถอ่านข้อมูลการตลาดได้ดี

ก็จะเป็นที่ต้องการของนายจ้าง ของบริษัทใหญ่
และนายจ้างเหล่านั้นก็คาดหวังว่าพวกเขาจะได้ผู้ร่วมงานที่มีประส
ทธิภาพมาทำงานในบริษัทด้วยเช่นกัน ดังนั้น

เขาจึงได้ศึกษาเพื่อพัฒนาการสอนอ่านให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1
จำนวน 35 คน ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์
โดยใช้เครื่องมือเป็นแบบเรียนด้านการตลาด

และทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน บทเรียนละ 10 ข้อ
ผลการวิจัยพบว่า

ความสามารถด้านการอ่านของนักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 78.90

มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเมื่อเทียบกับก่อนเรียนที่มีนักศึกษา
สามารถอ่านอย่างเข้าใจเลาเรื่องสรุปเรื่องได้คิดเป็นร้อยละ 36.50

เท่านั้น เขาจึงสรุปการวิจัยของเขาได้ว่าการสอนอ่านแบบ SQ3R
เป็นการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง

ที่ช่วยให้ให้นักศึกษาอ่านเนื้อเรื่อง

ข้อมูลทางการตลาดได้อย่างเข้าใจ

และรวดเร็วมากขึ้น

มีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่ชัดเจนมากขึ้นด้วย
 เพราะนักศึกษาสามารถอ่านและสรุปทำความเข้าใจเนื้อหาที่ตนเอง
 อ่านได้เป็นอย่างดี

Abby (1982: 27-54 อ้างถึงใน อัมพิกา สิริพรหม, 2547 หน้า
 39) ได้ทำการวิจัย เรื่อง กลวิธีในการเรียนการสอนอ่าน
 โดยใช้ตำราเรียนที่เน้นเนื้อหาของนักเรียนระดับกลางโดยศึกษาป
 ระสิทธิภาพของการใช้วิธีสอนอ่านแบบ SQ3R
 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 5 จำนวน 45 คนในอุจัน
 รัฐออริกอน ประเทศสหรัฐอเมริกา แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่ม
 กลุ่มแรกใช้วิธีสอนแบบ SQ3R กลุ่มที่สองเรียนตามปกติ
 และไม่ได้รับการฝึกสอนอ่านเป็นพิเศษ
 แล้ววัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน
 จากการเล่าเรื่องที่นักเรียนได้อ่านและทำแบบตอบคำถามสั้นๆ 10
 ข้อ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้เรียนด้วยวิธีสอนอ่านแบบ
 SQ3R จะมีคะแนนสูงกว่านักเรียนอีก 2 กลุ่ม
 ที่ไม่ได้เรียนด้วยการสอนอ่านแบบ SQ3R
 คะแนนจากแบบทดสอบทั้ง 2 ชนิด
 และมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกในระดับกลาง
 จากงานวิจัยต่างประเทศที่ได้กล่าวไป
 ผู้วิจัยสรุปแนวความคิดได้ว่า
 งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงทดลอง
 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนและนักศึกษาที่มีปัญหาความไม่เข้าใจใน
 บทอ่าน งานวิจัยทั้งหมดได้นำเทคนิคการสอน SQ3R
 มาช่วยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ
 การอ่านจับใจความ และการเขียนสรุปความ ผลการวิจัยพบว่า
 เทคนิคการสอน SQ3R
 เป็นเทคนิคการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพและมีขั้นตอนการสอนที่ชั
 ดเจน ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

ปฏิบัติได้ด้วยตนเอง
เป็นวิธีการสอนอ่านที่เน้นการซ้ำเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ
ครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะ
และนำเข้าสู่บทเรียนหรือขั้นตอนการสอน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงาน

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสามัคคีศึกษา ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและพัฒนาหาคุณภาพเครื่องมือ
4. แบบแผนที่ใช้ในการทดลอง
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยในครงน ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสามัคคีศึกษา อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 104 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยในครงน ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสามัคคีศึกษา อำเภอห้วยยอด

จังหวัดตรัง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ตรัง กระบี่
จำนวน 35 คน โดยใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง
(Purposing Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566
จำนวน 4 แผน

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ
ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิค SQ3R
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน
20 ข้อ

2.3

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)

3. การสร้างและพัฒนาหาคณภาพเครื่องมือ

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ22101)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566
จำนวน 4 แผน ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและกำหนดการจัดการเรียนร
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
เพื่อให้ทราบแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนร

2. วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551 เกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนร
ตัวชี้วัด กลมสาระการเรยนรภาต่างประเทศ
วิชาภาษาอังกฤษพนฐาน
เพื่อนำไปเป็นกรอบในการทำแผนการจัดการเรียนร โดยใช้เทคนิค
SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

3. กำหนดสาระที่จะนำไปออกแบบและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566
โดยจัดทำทั้งหมด 4 แผน แบ่งเป็น 4 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 All about me

เรื่องที่ 2 Season and Clothes

เรื่องที่ 3 My family picture

เรื่องที่ 4 What does she look like?

4. จัดทำแผนการเรียนรู้ โดยมีส่วนประกอบ ดังนี้

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่

4.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชา

รหัสวิชา

4.3 สาระการเรียนรู้พื้นฐาน ภาคเรียน ปีการศึกษา

ชั้น

- 4.4 หน่วยที่ เรื่อง เวลาทั้งหมด
- 4.5 มาตรฐาน/ตัวชี้วัด
- 4.6 จุดประสงค์การเรียนรู้
- 4.7 สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด
- 4.8 สาระการเรียนรู้
- 4.9 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
- 4.10 กิจกรรมการเรียนรู้

 ขั้นที่ 1 Survey (S)

 ขั้นที่ 2 Question (Q)

 ขั้นที่ 3 Read (R1)

 ขั้นที่ 4 Recite (R2)

 ขั้นที่ 5 Review (R3)

- 4.11 ภาระงาน/ชิ้นงาน
- 4.11 สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้
- 4.12 การวัดและประเมินผล

5. สร้างแบบฝึกหัดในแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยให้สัมพันธ์กับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละแผน และเขียนคำชี้แจงการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

6. นำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อดูตรวจสอบความเที่ยงตรงของโครงสร้างและเนื้อหา

เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหากมีข้อบกพร่อง
ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

6. 1) นางสาวจิราวด ไกรเทพ ครู
วิทยฐานะชำนาญการ โรงเรียนสามัคคีศึกษา
(หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ)
ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ

6. 2) นางสาวชุตีมา ทองมีบัว ครู วิทยฐานะชำนาญการ
โรงเรียนสามัคคีศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติในการวิจัย

6. 3) นางพิชามณูช อินทะเสโน ครู
วิทยฐานะชำนาญการ โรงเรียนสามัคคีศึกษา
ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย

7. นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ
เพื่อปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

8. ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค
SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ22101)

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566
แล้วนำไปจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม

เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

9. จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ นำไปใช้กับกลมตัวอย่าง
คอ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสามัคคีศึกษา อำเภอห้วยยอด
จังหวัดตรัง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่
จำนวน 35 คน นำผลไปวิเคราะห์ต่อไป

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิค SQ3R

รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551 และวิเคราะห์หลักสูตรโรงเรียนสามัคคีศึกษา
คู่มือครู แบบเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
เกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชวด
เพื่อสร้างแบบทดสอบตามกรอบเนื้อหา

2. ศึกษาวิธีการสร้างข้อสอบและวิเคราะห์เนื้อหา
การพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนและศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางกา
รเรียน (บุญชม ศรีสะอาด. 2554)

3.
สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ
ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิค SQ3R
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566
เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้
ในแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R ที่จัดทำขึ้น

4. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิค SQ3R

รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566
 ที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน
 ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมและตรวจสอบความสอดคล้อง
 ของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ ตัวชี้วัด
 และความครอบคลุมของคำถาม

5.

ปรับปรุงและจัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับ
 ใจความ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิค SQ3R
 รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

6.

นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ
 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิค SQ3R
 รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566
 ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์
 สำหรับนำไปใช้กับกลมตัวอย่าง

3.3

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R
 รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)

1. ศึกษาเอกสาร ศึกษาทฤษฎีจากตำรา
 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และศึกษาการวัดเจตคติต่าง ๆ
 เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามของนักเรียนชั้นมั

มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

2. สร้างแบบสอบถามของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

3. นำแบบสอบถามของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)

ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้าน จำนวน 3 ท่าน
ตรวจสอบความเหมาะสมถูกต้องตามเนื้อหา
ตรวจสอบคุณภาพและความถูกต้องของภาษา
เพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)

ที่ได้จากการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์
เพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. แบบแผนที่ใช้ในการทดลอง

4.1

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความก่อนและหลังการเรียน โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2566 ใช้การทดลองแบบกลุ่มเดียว
มีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนทดลอง 1 ครั้ง
และหลังการทดลอง 1 ครั้ง (The Single Group Pretest Posttest
Design)

1. แบบแผนในการทดลอง

$$O_1 \quad X \quad O_2$$

O_1 หมายถึง
การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความก่อนการ
ทดลองใช้เทคนิค SQ3R
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน
(อ22101)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

X หมายถึง การทดลองใช้เทคนิค
SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน
(อ22101) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

O_2 หมายถึง
การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความก่อนการ
ทดลองใช้เทคนิค SQ3R
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 22101)

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566
 O₁และ O₂
 วัดด้วยแบบทดสอบชุดเดียวกัน

2. การดำเนินการทดลอง

1.

นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความก่อนและ
 หลังการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน
 4 (อ22102) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2
 ปีการศึกษา 2566
 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 (Pretest) ตรวจสอบผลทดสอบและเก็บคะแนนของแต่ละคนไว้

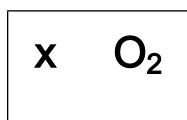
2) กลุ่มตัวอย่างได้รับการจัดการเรียนรู้

โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566
 แล้วจึงวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ
 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ (Posttest)

โดยทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ
 อีกครั้ง ตรวจสอบผลทดสอบและเก็บคะแนนของนักเรียนแต่ละคนไว้

4.2 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102) ใช้กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว วัดผลหลังการทดลอง (The single group Posttest-only-design)

1. แบบแผนในการทดลอง

X หมายถึง

การทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4
(อ22102) ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2566

O₂ หมายถึง

การวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
โดยใช้เทคนิค SQ3R

รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4
(อ22102)

2. การดำเนินการทดลอง

1. ให้กลุ่มตัวอย่างได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ภายในเวลาที่กำหนด
2. ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)
3. นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มชนตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความก่อนและหลังการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปทดลองกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยให้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ ตรวจให้คะแนนและเก็บข้อมูลไว้
2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยใช้เวลาในการสอน 8 คาบ

3. ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความก่อน และหลังการเรียน โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน ตรวจให้คะแนนและเก็บข้อมูลไว้

4. สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)

5. นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความจากการทดสอบทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน มาวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน และนำคะแนนระดับความพึงพอใจมาวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามวัตถุประสงค์ของการดำเนินการสอดคล้องกับลักษณะของเครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการดำเนินการ ดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566
วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t –
test

2.

วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)

วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เกณฑ์การให้คะแนนของแบบสอบถามความพึงพอใจของนั
กเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)

หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด
4 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมาก
3 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจปานกลาง
2 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อย
1 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

การแปลความหมายข้อมูล
ผู้วิจัยใช้คะแนนเฉลี่ยระดับความพึงพอใจตามเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม
ศรีสะอาด. 2553: 121)

คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง
มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง
มีระดับความพึงพอใจมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง
มีระดับความพึงพอใจปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง
มีระดับความพึงพอใจน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง
มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

7.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการศึกษาทดลองครั้งนี้ ใช้สถิติ
ดังนี้

1.

สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ
ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิค SQ3R
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

1.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) โดยใช้สูตร (พิศณุ ฟองศรี. 2550:
174) ดังนี้

—

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เรียน

1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สูตร
(พิศณุ ฟองศรี. 2550: 174) ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - \sum X^2}{NN-1}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

แทน
ผลรวมของคะแนนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
ง
 $\sum X^2$ แทน
ผลรวมของคะแนนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
แต่ละคนยกกำลังสอง
N แทน
จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ โดยใช้สูตร
(พิศณุ ฟองศรี. 2550: 174) ดังนี้

$$\sqrt{\frac{D^2}{N}}$$

เมื่อ t แทน
ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต
D แทน
ผลต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
N แทน จำนวนคน

2.

สถิติที่ใช้ในการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102) คือ

2.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) โดยใช้สูตร (พิศณุ ฟองศรี. 2550: 174) ดังนี้

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เรียน

2.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สูตร
 (พิศณุ พองศรี. 2550: 174) ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - \sum X^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 แทน

ผลรวมของคะแนนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ง

$\sum X^2$ แทน

ผลรวมของคะแนนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
 แต่ละคนยกกำลังสอง

N แทน

จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสามัคคีศึกษา ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปรผลที่ได้จากการวิเคราะห์แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1
ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

ตอนที่ 2
ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

–	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

โดยใช้เทคนิค

SQ3R

รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4

(อ22102)

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

 ΣD

แทน

ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและ
หลังเรียน

โดยใช้เทคนิค

SQ3R

รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4

(อ22102)

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

แทน

ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนน
ก่อนและ

หลังเรียน โดยใช้เทคนิค SQ3R

รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4

(อ22102)

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

t

แทน

ค่าวิกฤติใน t – distribution

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปรผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่

1

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ
ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิค SQ3R
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566
ปรากฏดังตาราง 1

ตาราง 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ
ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิค SQ3R
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

ตัวแปรที่ศึกษา	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	d f	Sig
	–	S. D.	–	S. D.			
ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ	8. 80	1. 52	15. 07	2. 02	30. 38	1 4	0.0 5*

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 1 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนสามัคคีศึกษา ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค
SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566
มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ
หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่	2
ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่	2
ที่มีต่อการจัด การเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R	
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)	
ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่	2
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R	
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)	
ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของน	
ักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่	2
มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ปรากฏ
ดังตาราง 2	
ตาราง	2
แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนตอบแบบสอ	

บถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R
 รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)

ข้อ ที่	รายการประเมิน	—	S. D.	ระดับความ พึงพอใจ
ด้านเนื้อหา				
1	เนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่เรียนเป็นเรื่องที่น่าสนใจ	4. 7 6	0. 4 4	มากที่สุด
2	เนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่เรียนไม่ยากเกินไป	4. 8 3	0. 3 8	มากที่สุด
3	เนื้อหาสาระการเรียนรู้ใช้ภาษาที่อ่านเข้าใจง่าย	4. 7 6	0. 4 4	มากที่สุด
4	เนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่ผู้เรียนนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้	4. 7 2	0. 4 5	มากที่สุด
5	เนื้อหาสาระการเรียนรู้ส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้	4. 4 1	0. 5 0	มาก
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน				
6	เรียงลำดับกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม	4. 5 2	0. 5 7	มากที่สุด
7	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้	4. 8 6	0. 3 5	มากที่สุด

ข้อที่	รายการประเมิน	–	S. D.	ระดับความพึงพอใจ
8	กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลาการเรียนรู้	4. 7 9	0. 4 1	มากที่สุด
9	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้	4. 7 2	0. 4 5	มากที่สุด
10	กิจกรรมสนุกและมีความสุขที่ได้เรียนรู้จากชุดแบบฝึกทักษะ	4. 5 2	0. 5 1	มากที่สุด
11	กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก	4. 5 9	0. 5 0	มากที่สุด
12	กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และสรุปความรู้	4. 7 9	0. 4 1	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนการสอน				
13	เอกสารประกอบการเรียนรู้มีภาพประกอบที่น่าสนใจ	4. 7 9	0. 4 1	มากที่สุด
14	เอกสารประกอบการเรียนรู้มีรูปเล่มที่สวยงาม	4. 4 8	0. 5 7	มาก
15	เอกสารประกอบการเรียนรู้กะทัดรัดสะดวกต่อการเรียนรู้	4. 6 6	0. 6 1	มากที่สุด

ข้อที่	รายการประเมิน	—	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
16	เอกสารประกอบการเรียนรู้สอดคล้องกับภาพและกิจกรรมการเรียนรู้	4.59	0.63	มากที่สุด
17	เอกสารประกอบการเรียนรู้ช่วยให้เข้าใจในบทเรียนดียิ่งขึ้น	4.79	0.41	มากที่สุด
ด้านการวัดผลและประเมินผล				
18	แบบทดสอบสอดคล้องกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้	4.86	0.35	มากที่สุด
19	การทดสอบทำให้ทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง	4.62	0.56	มากที่สุด
20	แบบทดสอบส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการใช้ความรู้ที่เรียน	4.83	0.38	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.69	0.47	มากที่สุด

จากตาราง 2 พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102) โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.69$, S.D. = 0.47) ซึ่งเมื่อจำแนกออกเป็นรายด้าน

พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจระดับมากที่สุดจำนวน 18 ข้อ มีความพึงพอใจมากจำนวน 2 ข้อ โดยเรียงคะแนนเฉลี่ย 3 ลำดับแรกได้ดังนี้

กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้

และแบบทดสอบสอดคล้องกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.86$,

S.D. = 0.35) รองลงมา

เนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่เรียนไม่ยากเกินไป

และแบบทดสอบส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการใช้ความรู้ที่เรียน

($\bar{x} = 4.83$, S.D. = 0.38)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสามัคคีศึกษา ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปสาระสำคัญการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสามัคคีศึกษา มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสามัคคีศึกษา

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)

สมมติฐานของการศึกษา

1.

ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ทใช้ในการวิจัยในครงน ได้แก่

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสามัคคีศึกษา อำเภอยะยอ จังหวัดตรัง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 104 คน

กลุ่มตัวอย่าง ทใช้ในการวิจัยในครงน ได้แก่

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสามัคคีศึกษา อำเภอยะยอ จังหวัดตรัง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ตรัง กระบี่ จำนวน 35 คน โดยใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

(Purposing Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R

รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566
จำนวน 4 แผน

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ
ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิค SQ3R
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน
20 ข้อ

3.
แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ
โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา
2566 โรงเรียนสามัคคีศึกษา ปรากฏผลดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ
ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิค SQ3R
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.80 และ 15.07 ตามลำดับ
เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)
โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ
โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา
2566 โรงเรียนสามัคคีศึกษา ในครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ
ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิค
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566
หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้มีลำดับเนื้อหาเรียงจากง่ายไปยาก
มีการเสริมแรงเมื่อนักเรียนทำแบบฝึกหัดถูกต้อง
และยังเชื่อมโยงความรู้เดิมก่อนที่จะเรียนความรู้ใหม่
ทำให้ผู้เรียนเกิดความท้าทายที่อยากจะเรียนรู้
เกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ
ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ
หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยกาญจนา
แก้วบ้านดอน และ อีราภรณ์ พลายเล็ก (2564: บทคัดย่อ)
ได้ทำการศึกษา เรื่อง
การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R
 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 กรณีศึกษา
 โรงเรียนวัดบวรมงคล ผลการศึกษาพบว่า
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ที่เรียนโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ
 SQ3R

มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 83.6 ซึ่งสะท้อนผลการวิจัยได้ว่า เทคนิค SQ3R สามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้ดีขึ้น ผลการศึกษาของพรรณี หรือจินดา (2561: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง

การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R ร่วมกับแผนผังความคิด สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า

ทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R ร่วมกับแผนผังความคิด สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ผลการวิจัยของภัทรลดา วงษ์โยธา ชุติพร นาห้วนิล และ ศุภวัฒน์ บุญนาค (2564: บทความวิจัย) ได้ศึกษา เรื่อง ผลการใช้เทคนิค SQ3R เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนเท่ากับ 6.17 คิดเป็นร้อยละ 20.58 และหลังเรียนเท่ากับ 21.22 คิดเป็นร้อยละ 72.72

ซึ่งคะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า
ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน
สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
ผลการวิจัยของวิจิตร นิยมเดชา (2560: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง
การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษจากนิท
านด้วยวิธีการสอนแบบ SQ3R เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับ
ใจความภาษาอังกฤษจากนิทานด้วยวิธีการสอนแบบ SQ3R
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการศึกษา และผลการวิจัยของสิริวรรณ
นนตรี (2560: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง การใช้วิธีการเรียนรู้แบบ
SQ3R
ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
พบว่า
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้วิธีการเรี
นรู้แบบ SQ3R ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
คือมีคะแนนก่อนเรียน เฉลี่ยร้อยละ 63.81
และคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 86.33
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102) อยู่ในระดับมากที่สุด

ทั้งนี้เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R
 ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นนั้น เนื้อหาเริ่มจากง่ายไปยาก
 ภาษาเหมาะสมกับนักเรียน
 เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง
 ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล
 ฝึกความคงทนในการเรียนรู้ มีการวัดผลที่แน่นอน
 ทั้งการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
 เพื่อวัดความก้าวหน้าในการเรียนให้เห็นอย่างชัดเจน
 จึงมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสูงขึ้น
 และทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ
 สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐมน วงศ์ทาทอง (2560)
 ได้ทำการศึกษาเรื่อง
 การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 ด้วยวิธีสอนอ่านแบบ SQ3R โดยใช้ข้อมูลอาเขียน
 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า
 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 โรงเรียนวัดใหม่หนองพะอง (ทับทองวิทยาคาร)
 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 ด้วยวิธีสอนอ่านแบบ SQ3R โดยใช้ข้อมูลอาเขียน
 ในภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้อยู่ในระ
 ดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.27
 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.58 ผลการวิจัยของ
 นาตียา ทิพย์ไสยาสน์ (2561) ได้ศึกษา เรื่อง
 การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 โดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า
 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อค
 วามเข้าใจ โดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
 3 ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65

และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.20) ผลการวิจัยของวิจิตร นิยมเดชา (2560: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษจากนิทานด้วยวิธีการสอนแบบ SQ3R เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ภาษาอังกฤษจากนิทานด้วยวิธีการสอนแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.49 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการศึกษา ผลการวิจัยของสายฝน สิวิลาศ (2559) ได้ศึกษา เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ประกอบการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนการสอนอ่านแบบ SQ3R เรื่อง Reading English Around Me กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านศาลาสำคคี พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านศาลาสำคคี ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ประกอบการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนการสอนอ่านแบบ SQ3R เรื่อง Reading English Around Me กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.61 และผลการวิจัยของสิริวรรณ นนตรี (2560: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง การใช้วิธีการเรียนรู้แบบ SQ3R ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า

ความพึงพอใจของผู้เรียนหลังการเรียนรู้ด้วยการใช้วิธีการเรียนรู้แบบ SQ3R ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาทั้งหมด

แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ3R

รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถทางด้านการอ่านจับใจความหรือ ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านจับใจความสูงขึ้น

และมีความก้าวหน้าและพัฒนาทางการเรียนมากขึ้น

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ3R

มีขั้นตอนที่สมบูรณ์ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และความสามารถของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การนำการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SQ3R นี้ไปใช้ ครูผู้สอนควรปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพของนักเรียน ห้องเรียน

จึงสามารถนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปพัฒนาประกอบการจัดการเรียนการสอนในสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศใด

1.2 ครูผู้สอนควรเตรียมการสอน

ตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค

SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102)

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ล่วงหน้า

โดยต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาและขั้นตอนการสอน

และควรศึกษาเกี่ยวกับการประเมินจากสภาพจริงเพื่อให้สามารถวางแผนในการจัดการเรียนรู้และประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 (อ22102) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่ผู้วิจัยได้วิจัย

สามารถนำไปใช้ประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่นหรือวิชาอื่นได้

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ควรศึกษาและพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ3R ในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป